

MAGYAR NÉPLAP

POLITIKAI ÉS TÁRSADALMI KATHOLIKUS HETILAP.

Megjelenik minden pénteken 16 oldal terjedelemmel.

Szerkesztőség és kiadóhivatal: VIII. ker., Práter-utca 44. sz.

Előfizetési ára külön:		Szerkesztik:		Mezőgazdával együtt:	
Egész évre	1.80	LEPSÉNYI MIKLÓS és NÉMETH GELLÉRT.		Egész évre	3.—
Fél évre	—95			Fél évre	1.50
Negyed évre... ..	—50			Negyed évre	—80
Egyes szám ára 4 kr.		Egy poltsor hirdetés ára 10 kr.			

Mária menekül a kis Jézussal.

Keresztények! csak keresztényeknél vásároljatok!

Bánffy fegyvertára.

Az ellenzék régóta fárad abban, hogy Bánffy politikai jellemét hiven lerajzolja, mert tudja, hogy Bánffy emléke túl fogja élni Haynauét, Bachét sőt talán még Rózsa Sándorét is s a késő unokák is mesét fognak mondani róla gyermeik ijesztésére, jellemüknek kiformalására és korunk megbélyegzésére. Hadd álljon tehát az utódok előtt minél hivebb kép a jelen politikai rendszerről.

És Bánffy készségesen kezére jár ebben az ellenzéknek, mert föltárja előtte politikai mivoltja legmélyebb rejtekét is.

Megvallotta nyíltan, hogy a választások tisztaságának megzavarása céljából mozgositotta az osztrák hadsereget és fölhasználta a titkos forrásból merített milliók özönét. Beismerte, hogy a törvénysértések, a visszaélések, a hivatalos erőszakoskodások, a választási elnöki ostobaságok napirenden voltak. Nem tagadta, hogy az ellenzékét ő teljesen ki akarta irtani. És még az utolsó ütőkártyáját is megmutatta, melyet 15 hónap óta rejteget s melyhez „nem törvényes uton” jutott.

Szóval leleplezte önmagát teljesen, hogy szépítő mez nélkül állhasson modelt.

És áll pirulás nélkül, óriási pártjának nagygyönyörűségére, a közönségnek pedig megbotrányozására.

Egyik ellenzéki képviselő azzal fejezte ki megbotrányozását a miniszterelnök viselete fölött, hogy az „disznóság”, amit elkövet. Egyik napilap vezércikkezője pedig nyilvánosan bocsánatot kér a disznóktól, hogy eddig őket tartotta a legpiszkosabb állatoknak.

Annyira jutottunk tehát, hogy a disznóknál piszkosabb állatokat is födöttünk föl.

Hát nem volt érdemes ezért a fölfedezésért szenvedni a választásoknál?

A miniszterelnöknél önhittebb politikust még nem ismert a világ és gyengébb fejet se. Elbizakodottsága nem ismert határt, mert Bécsben kedvelt személy, mint a kétfejű sas hü gondozója, itthon pedig óriási hadsereget képes volt összetoborzani az osztrákok és zsidók jóvoltából. Azt hitte már most, hogy az önérzetesebb politikai jellemek is lábai elé fognak borulni s rettegni fogják az ő hatalmát.

Azonban tapasztalnia kellett, hogy dacára mással készítettett és keservesen bemagolt beszédeinek, dacára lelkesült és óriási seregének: az ellenzék egyik része arra se méltatja őt, hogy szóba álljon vele, a másik része pedig éppen nem mutat félelmet iránta, sőt keményen megmelegkelteti őt, noha az elnök is mindent megtesz annak elhallgattatására s ugyancsak ébren

van az ellenzék szónokainak minden kis közbeszólás miatt való rendreutasításra.

Hát ez bántotta az elbizakodott politikai játékost. Bosszút esküdött tehát úgy a néppárt, mint a nemzeti párt ellen. Majd megmutatja ő, hogy mire képes.

Eszünkbe jut Pilátus, az önhitt római császári szolga, akit végtelenül bántott az, hogy Jézus szóba se állt vele s nem felelt az ő ostoba vádaskodásaira.

Bánffy is próbált mindent, hogy a nemzeti pártot megnyilatkozásra bírja, de hiába. És erre tört ki belőle a Pilátus. „Hát nem tudod, hogy nekem hatalmamban van megkegyelmezni neked és hatalmamban van megsemmisíteni téged?”

És a nemzeti párt erre se felelt semmit.

Bánffy tehát elővette fegyvertárából egyikét azoknak a fegyvereknek, amelyekben — állítása szerint — az a fegyvertár bővelkedik. Elővett egy magánlevelet, melyet *Blaskovich*, mostani nemzeti párti képviselő még 1895, szeptember havában intézett *Molnár* János apáthoz, a néppárt központi irodájának vezetőjéhez.

A legegyszerűbb ember is tudja, hogy zsarnoknál egyéb ilyen fegyvert kezébe nem vehet, mert a büntető törvénykönyv paragrafusai tiltják az efféle fegyverek használatát.

Bánffy azonban bátran kezébe merte azt venni, mert elbizakodottságában azt hiszi, hogy fölötté áll a törvénynek, vagy abban bizott, hogy a többség nem fogja őt kiadni a bíróságnak, hogy az a törvények követelménye szerint bánhassék el vele.

Ha ugyanis Bánffy számolni merne ezen cselekedeteért a törvény előtt, miután tudja, mert az ellenzék megmagyarázta neki, hogy a magánlevél titkának elárulása büntetendő cselekményt képez és tudja, hogy őt a bíróság csak úgy lakoltathatja meg, ha a ház kiadja: önmagának kellene követelnie, hogy indítsanak ellene vizsgálatot, mert nem abban a tudatban cselekedte ezt, hogy a törvényes bírói eljárást ellene megindítani úgy se lehet, hanem azért, mert cselekedetét törvényesnek hitte.

Bánffy azonban nem kéri az ő mentelmi jogának fölfüggesztését, mert félti a bőrét.

De hát ha a többség megtüri is kebelében a levéltitok megsértőjét: igazolva van-e ezzel a büntető törvénybe ütköző cselekedet s föl van-e jogositva más is a magánlevelek titkának illetéktelen fölhasználására?

A többség úgy döntött e kérdésben, hogy igen, mert Bánffy cselekedetét igazolta, Bánffy pedig egy hajszállal se több ember a törvény előtt, mint a saját kanásza Apa-Nagyfaluban.

Mi azonban ennek dacára is ragaszkodunk

ahhoz zése föntar

tág le és itél hogy szerin

F árja a tisztelhetet azokat telens akarna kolják

A amilyen nel B gyászv kell ló

H log is s ami vül a vonná. szegést van an lunk a hatnak rül. De Abban, egy lev s mely zettől r Ferenc párti k ur kez zeti pá hozta a fölolvas vételév cseleke nem sz párt ne megbot Midón fölolvas idegen temérd ellátott söbb ki hogy a házzal gették,

ahhoz, hogy a törvénynek a levéltitok megőrzése céljából alkotott paragrafusai sértetlenül főtartassanak.

Védekezzen maga a társadalom az ilyen tág lelkiismeretű törvénytárgyakkal szemben és ítélkezzen ő felettük, ha megghusítják azt, hogy a rendes bíróság a törvény követelménye szerint járasson el velük szemben.

Ha a politikai tér az erkölcstelenség undok árja alá merült: hordjuk kincseinket a társadalmi tisztesség és becsület kimagasló szirtjére s kérelhetetlenül lökdössük vissza a pocsolyába mindazokat a kapaszkodókat, akik a politikai erkölcstelenség fertőjéből erre a szenttelen szirtfokra akarnak fölmászni, azért, hogy azt is bemocskolják, megfertőzzék.

Aki olyan fegyvert mer a kezébe venni, amilyennel harcolni törvényeink tiltják s amilyen-nel Bánffy jónak látta vagdalkozni, — azt a gyászvitét kérelhetetlenül a megvetés sarába kell lökni!

POLITIKAI HIREK

Hitvány dolog. Nemcsak hitvány, hanem bűnös dolog is az, amit Bánffy Dezső miniszterelnök követett el s ami minden más országban a megbotránkozásokon kívül a törvény és társadalom büntetését is maga után vonná. Magyarországon azonban a vétséget, a törvényszegést csak a kis emberekben szokták büntetni. Igaza van annak a magyar írónak, ki azt mondá, hogy nálunk a magas állású gazemberek üveges hintóban járhatnak, de aki egy fejszenyelet lop, az börtönbe kerül. De hát miben áll Bánffy Dezső legujabb bűne? Abban, hogy fölhasználta, az országházban fölolvastott egy levelet, mely nem neki szólott, nem neki küldetett s melynek fölhasználására se a levél írójától, se a címzettől nem kapott felhatalmazást. A levelet *Blaskovits* Ferenc temesvári pap-szerkesztő, jelenben nemzeti párti képviselő írta a néppárti irodának. E levél Bánffy ur kezéhez jutott. S hogy bizonyítsa, hogy a nemzeti párt és néppárt között szellemi kötelék van, elhozta a miniszterelnök e levelet a képviselőházba s fölolvasta ott. Ebből nagy zaj lett. A kormánypárt kivételével minden párt megbotránkozott Bánffy Dezső cselekedetén, mert jó nevelésű ember idegen levelet nem szokott a maga céljaira fölhasználni. A kormánypárt nem botránkozott meg, mert egyáltalán nem tud megbotránkozni. Sokkal alacsonyabb színvonalon áll. Midőn a miniszterelnök *Blaskovits* levelét bemutatta és fölolvasta, mindenki azt kérdezé tőle, hogyan jutott ez idegen levélhez? S Bánffy ur azt felelte, hogy ő hozzá temérdek levelet küldenek be, hol névtelen, hol névvel ellátott levelek kíséretében. Ezt is úgy kapta. De később kisült, hogy a tisztelt ur hazudott. Ráolvasták, hogy a büntető törvénykönyv 3 hónapig terjedhető fogházzal bünteti az idegen levelek fölhasználását s fenyegették, hogy bűnvádi följelentést tesznek ellene. „Hát

csak tessék!” — felelte a derék ur nagy pöffeszkedéssel, meg lévén győződve, hogy úgy sem adják ki s nem merik elítélni. Könnyű Magyarországon egy miniszternek hencegni.

De a miniszterelnöknél érzékenyebb lelkiismeretet tanusított az az ur, kitől Bánffy Dezső *Blaskovits* levelét kapta. S ez az ur szólt bele a vitába. Nem ugyan önmaga személyében, mert nem képviselő, hanem *Bolgár Ferenc* által, kinek a levél történetét elmondotta. *Bolgár* aztán a Házban föltárta az egész rejtelmes ügyet. A kérdéses levelet *Vészi József* (persze hogy *zsidó*) juttata a miniszterelnök ur kezéhez, még pedig 1895-ben. *Vészi* akkor a „*Pesti Napló*” című kormánypárti *zsidó* ujság főszerkesztője volt, tehát nagyon benső viszonyban állott a miniszterelnökkel. *Vészi*hez a levél akként jutott, hogy midőn 1895 ik évi november hóban a néppárti iroda a *Podmaniczky-utcából* a *József-körútra* hurcolkodott, egy csomó levelet valahogy a régi szálláson feledtek. A lakást az iroda után *valami Rosenberg* (most *Radó*) foglalta el, (persze ez is *zsidó*) s ő találta meg a leveleket, melyeket aztán *zsidó* fölfogás szerint nem tulajdonosának, a néppárti irodának, hanem *Vészi József* szerkesztőnek adott át. *Vészi* pedig, hogy befurakodjék a miniszterelnök ur kegyeibe, szintén nem a néppárti irodához vitte, hanem fölment velük *Budavárába*, a miniszterelnök urhoz. *Bánffy Dezsőt* nem találván otthon *Jeszenszky* osztálytanácsosnak adta át, hogy ha majd megjön a miniszterelnök ur juttassa kezéhez. *Jeszenszky* nem utasította vissza a levelekkel házaló *zsidó* kölyköt, hanem megköszönte a szives szolgálatot s azt ígérte, hogy óhaj-tása szerint jár el. El is járt. A levelek *Bánffy* kezébe jutottak. S *Bánffy* ur szintén nem azt mondta, hogy e levelekhez semmi köze sincs, nem ő neki íródtak, nem ő neki küldettek, tehát nem az övei. Nem ezt mondta, hanem jól elzárta fiókjába s most föl is használta. Ez oly arcátlanság, hogy más országban ilyenért sárral dobálnák meg az utcán. De nálunk még mindig szabad bejárása van a királyi palotába; ő a király első tanácsadója és bizalmasa. Sőt még a *Nemzeti Kaszinó* se dobta ki tagjai közül, pedig ott ugyancsak sokat hangoztatják a gavallér fölfogást és makulátlanságot. De úgy látszik, a miniszterelnöknek még ott is más mértékkel mérnek. Igaz, hogy *Bánffy Dezső* e levélhistória miatt nyakig merült a szemébe, a tisztességes társadalom előtt meghalt, de azért tovább uralkodik szép Magyarországon, övé a hatalom és többség, melylyel akár föl is köttethet mindnyájunkat. Azt is megszavaznák.

Ujabb galiba. *Wlassics Gyula* vallás és közoktatásügyi miniszter is nagy galibába került. S ez a galiba is jeles kormányunk ostobaságának bizonyítéka. Mi történt? Az, hogy *Majláth Gusztáv* grófot, esztergomgyei papot, ki jelenleg *Molnár János* apát-képviselőt helyettesíti *Komáromban*, az előregedett és elgyöngült erdélyi püspök ur mellé kisegítő püspöknek szemelték ki, még pedig akként, hogy az aggyastyán erdélyi püspök esetleges halála után *Majláth gróf* foglalná el a püspöki széket. Ezt a szándékot terjesztették a római szentszékek elé és a király elé is s ehhez kérték ki öszent-ségének és a felségnek beleegyezését. Miután *Majláth gróf* szentéletű pap, ki csak az imának és jótékony-ság-nak él: meg is kapta kormányunk mind a két helyen a beleegyezést. De ekkor vették csak észre a miniszter urak, hogy elhibázták a számítást, mert *Majláth gróf* nem tartozik a liberális papok közé. A kormánynak pedig csakis liberális pap kell. Azt határozták tehát újabban, hogy segítő püspöknek kinevezik ugyan a gróft, de nem azzal a biztosítással, hogy a mostani püs-

pök után ő következik. Amde Majláth gróf kijelentette, hogy így nem fogadja el a kinevezést és inkább megmarad Komáromban. Ezzel aztán annyira összebonyolódott az ügy, hogy valószínűleg Wlassics miniszterszékebe fog kerülni. Mert nagy dolog ám a királyt is, a pápai udvart is félrevezetni. Itt pedig az történt. A liberális urak már úgy megszokták az ámitást, hogy el se tudnak lenni nélküle s még a legmagasabb személyekkel szemben is ámitanak. Vigasztalódhatunk azonban azzal, hogy a hamis embert hamar utól érik. A multkor említettük, hogy a felség melletti miniszter: Jósika Samu báró is meg akar válni tárcájától s ő is ezen ügy miatt. Ugyanis ő jelentette be a felségnek a kormány szándékát és ő kérte ki beleegyezését ahhoz, hogy Majláth gróftól *utódlási joggal* lehessen kinevezés végett eléje terjeszteni. Természetes dolog, hogy most szégyenben maradt.

Országgyűlés.

— Január 20. —

A költségvetés általános tárgyalásánál a záróbeszédre került a sor.

Hegedűs S. előadó a fölött kesereg, hogy a néppárt a kis embereket pártolja csak, ellenben a nagytöke ellen irtóháborút indított. Holott pedig — szerinte — a nagytökének köszönhetünk minden jót, többi között a vicinális vasutakat is. (Gúnyos kacagás balfelől, a néppárt részéről.)

Perczel D. Zichy János gróffal foglalkozik és természetesen ismét letagad egy pár csillagot az égről, mert bántja szemét az igazság ragyogó csillagainak a fénye. Tagadja, hogy a kormány választások alatt a Kossuth párttal trafikált, ami gúnyos közbeszólásokra indította a néppárt képviselőit, ahonnan oda dörögtek neki, hogy tagadással éppen semmit se lehet változtatni a megtörtént eseményeken.

Kossuth F. segíteni akart Perczelnek és szintén mosakodni akart a trafikálás vádjára alól, de inkább csak bemaszatolta mindkét ludas párt ábrázatát.

Lukács L. pénzügyminiszter megtámadja a szegény társadalmat, hogy mindent az államtól vár, holott az államnak ugyanis elég a kitarottja. (Igaz! Ugy van! Sok az eszkimó! — hangzott a néppárt padjaiból.)

Bánffy D. *ellenvisszaéléseket* szült kinjában. Az ujszülött apjára ütött. Azzal mentegette hallatlan törvény- és jogtiprását, hogy az ellenzék nem akarta beadni a derekát, hát kényszert kell vele szemben alkalmazni. Dehát az a kényszer tulajdonképp csak a katonaság és esendőség összpontosításában és mutogatásában (Egy hang a néppárton: És lögyakorlataiban) állott.

Zajos derűtséget keltett Bánffynak az a jellemző nyilatkozata, melylyel kereken visszautasítja azt az állítást, mintha ellenzékre szükség volna.

Aztán egy lopott levéllel hozakodott elő, amely három napon keresztül képezte vita és közmegebotránkozás tárgyát.

A levelet *Blaskovich* F. dr. írta a néppárti irodának még 1895-ben, de a miniszterelnök úgy adta elő a dolgot, mintha azóta kelt volna az, mióta nevezett képviselő a nemzeti párt tagja.

Beszédje folyamán gyanusítja a néppártot, ami az egész ellenzéken visszatetszést szült. Reméli, hogy a néppárt el fog mulni.

A többség a költségvetést az általános tárgyalás alapjául természetesen elfogadta. — A néppárt a szavazás elől kivonult, mert Bánffy bizalmi kérdést csinált a szavazásból.

— Január 21. —

Soron volt a költségvetés részletes tárgyalása. Az *udvartartás* tételénél.

Meszlényi L. magyar udvartartást követel, mert ahhoz jogunk van. Szerinte 1867 óta 109 millió forintot fizettünk ki e címen, körülbelül tehát annyiszor millió forintot, ahányszor az udvar minket látogatásával megtisztelt.

Molnár J. a néppárt részéről kijelenti, hogy a szavazástól azért tartozkodtak, mert Bánffy abból bizalmi kérdést csinált. Köszöni a miniszterelnöknek, hogy a visszaéléseiről hangoztatott beszédjének adatait hitelesítette. (Derűtség). Kéri őt, hogy saját beismeréséből vonja le a következményt. Tagadnia ugyanis hiábavaló volna, mert beismerését saját lapjai is megörökítették.

Molnár apát a liberális táboron is végigvágott egyet. Szemébe vágta ugyanis a többségnek, hogy a néppárt sokkal lovagiasabb, mert nemcsak állit, hanem bizonyít is. E közben nem feledkezett meg a lelkes apát arról se, hogy a liberálizmus égtelen bűneit (a szolnoki gyalázatosságot és egyebeket) újra előcibálja füleiknél fogva, a liberális párt nagy szégyenére.

Azután a levéllopásra tért át, követelte Bánffytól, mondja meg, hogyan tulajdonította el azt, mert különben a postahivatalt lehet gyanusítani.

Érdekes volt, amint a kapaszkodó Komlóssy papképviselőt lerántotta a sárga-földig, leleplezván korábbi szereplését, mely bizony olyan, hogy nem igen örülhet a zsidóliberális-párt a félig titkos kormánypárti papképviselőnek.

Végül kijelenti Molnár pártja nevében, hogy a királyi udvartartás költségeit elfogadja, de óhajtja, hogy mielőbb magyar udvartartás létesíttessék.

Eötvös K. szerint gyalázatosabb sérelmet a nemzetnek elkövetni alig lehetne, mint azt, hogy midőn a király szent személye iránt való vallásos hűséggel, áhitatos tisztelettel ide jönnek néha az ország fővárosába s felséges királyunk lakását meg akarják nézni, idegen *csavargókkal*, csehekkel és németekkel kelljen találkozniok.

Elnök: Ezért a kifejezésért a képviselő urat reuterasitom.

Bánffy leckézteti Szilágyit, hogy miért nem fojtotta Molnárbra a szót s minek engedte beszélni.

A többség a tételt megszavazza.

Következik az *országgyűlési kiadások* címe.

Asbóth J. Mindenekelőtt rámutat arra, hogy a miniszterek közt meghasonlás van, lám a miniszterelnök szinte keresztülgázolt a szegény pénzügyminiszteren. Bizonyítja, hogy a miniszterelnök szeretne nagyokat mondani, de nem tud. Gúnyosan jegyzi meg Wlassics egy jóvondolésére, hogy amint látszik Wlassics sokkal előbb el fog mulni, mint a néppárt. A kormánypárt azon ostoba vádjával szemben, mintha a néppárti papok a szentségekkel korteskedtek volna, megjegyzi, hogy miért nem fordulnak panaszszal a püspökökhöz?

Polónyi G. megrója azt a visszaélést, hogy a közhivatalnokokat ok nélkül nyugdíjazzák, csupán azért, mert kortesszolgálatukat jutalmazni kell. Főlemlit egy esetet, mikor egy hivatalnokot azért nyugdíjaztak, mivel szellemileg egészen megrokkant.. És ime ez a nyugdíjas szellemi rokkant azonnal megválasztatta magát liberális képviselőnek. (Óriási kacagás. Fölkiáltások: Hiszen oda jó még!)

A
Ü
Asbóth
csolatos
nagytok
csendör
A
Ma
nak. Ug
Lu
radvány
vegyenek
A
Ra
ségesnek
gyáva p
két eset
levelet.
Th
Pol
Ra
terelnök
Tiltakoz
fölvásm
semn
honnan
Bla
terelnök
semmifél
év óta la
böl az e
nemzeti
lőlettel vi
elnöktől,
birtokába
Bán
azonban
a talaj.
A
Lep
bele a ko
néhány e
mány és
tára, hog
Aki
meg fogja
szólásszak
kész zsari
goztatása
jogát.
Pedi
Tudt
nem volt,
tározták t
Már
mameluko
szabályok
jon melyik
nokot bes
És m
mint Mad
lett ad jog
De h
hogy így

A tételt megszavazták.

Ülés végén néhány interpellációt terjesztettek be. **Asbóth J.** az *aninai* bányamunkások sztrájkjával kapcsolatos embermészárlás tárgyában interpellált, ahol a nagytőke kapzsisága miatt husz embert lelőttek a csendőrök.

— Január 22. —

A miniszterelnökség tétele.

Madarász J. semmit se szavaz meg a 67-es alapnak. Ugyisintén **Várossy Gy.** se.

Lukács Gy. kívánja, hogy az aradi vértanúk maradványainak föl kutatására és megfelelő eltemetésére vegyenek föl egy bizonyos összeget a költségvetésbe.

A névtelen levél.

Rakovszky J.: A miniszterelnök eljárását közönségesnek mondja. Megrózza őt, hogy névtelenül levelező gyáva príbékekkel áll összeköttetésben. Szerinte itt csak két eset lehetséges: vagy az irodából lopták el azt a levelet, vagy a postán törték föl.

Thaly K.: A függetlenségi párttal is így tettek!

Polónyi G.: Hány sürgönyünket elfogták!

Rakovszky J.: Tiltakozom az ellen, hogy a miniszterelnök ilyen fegyvereket merjen a házba becsempészni. Tiltakozom az ellen, hogy itt ő olyan leveleket merjen fölolvadni, melyekhez se nekünk, se neki semmi közünk. Semmi jogunk sincs. S föl hívom őt, nyilatkozzék, honnan kerítette azt a levelet?

Blaskovics F.: Hogy az én álláspontomat a miniszterelnök megismerhesse, arra nézve nem volt szükséges semmiféle levelemet elfogni vagy elfogatni, mert én tíz év óta lapot szerkesztek, tudja tehát politikai cikkeimből az egész Délvidék, hogy ellenzéki vagyok. Én a nemzeti párt tagja vagyok, de semmi okom sincs gyűlölettel viseltetni a néppárt iránt. Követelem a miniszterelnöktől, mondja meg, miképpen jutott az én levelem birtokába?

Bánffy csak kertel, de nem mond semmit. Annyit azonban érez, hogy egyre forróbbá lesz lábai alatt a talaj.

Január 23.

A miniszterelnöki tárca költségvetése.

Lepsényi M. kezdte a vitát. Azonban alig kapott bele a kormány hű képének megrajzolásába, alig tett néhány ecsetvonást a liberális párt lefestésére: a kormány és pártja annyira földühödött a saját képe látára, hogy tombolva követelte a szónok elhallgattatását.

Aki a magyar parlamentarizmus történetét valaha meg fogja írni: bámulva kiálthat föl majd: hát ez a szólásszabadság, ez a parlamentarizmus! Hiszen ez kész zsarnokság, mikor százszor ismételt szavak hangoztatása miatt egy képviselőtől megvonják a szólás jogát.

Pedig **Lepsényitől** valóban megvonták.

Tudták, hogy még úgy kormány megleckéztetve nem volt, amint **Lepsényi** meg fogja leckéztetni: elhátározták tehát, hogy meg fogják őt akadályozni.

Már az ülés kezdetén az elnöktől kezdve az utolsó mamelukocskáig mindenkinek előtte volt nyitva a házszabályok könyve és szorgalmasan keresték abban, vajjon melyik szakaszra hivatkozva lehetne majd a szónokot beszédje elmondásában megakadályozni.

És megtalálták a 169. szakaszt, mely azonban, mint **Madarász** kimutatta, csak téves magyarázat mellett ad jogot a szó megvonására.

De hát mégis megvonták tőle, mert azt hitték, hogy így **Lepsényi** támadásától egyszer s mindenkorra

megszabadulnak; hanem majd annál keservesebben fogják tapasztalni, hogy rosszul számítottak, mert az igazságot el lehet egy időre hallgattatni, de végképpen elnyomni nem.

Lepsényi elhallgatása után újra az ellopott levél ügye került szőnyegre.

Horánszky N. *Bánffyt szélhámoshoz* hasonlítja. Kérdőre vonja őt: miképpen szerezte meg másnak a levelét? Kijelenti, hogy az ilyen cselekedet *bűnvádi följelentést* kíván. Határozati javaslatot nyújt be az iránt: mondja ki a ház, hogy a miniszterelnök eljárását elítéli és rosszulja.

Bánffy csűr-csavar és beszédje végén szinte kihívólag vágja oda: hát csak tessék, próbálják meg bíróság elé vinni az ügyet.

Okolicsányi L. főlemlit néhány esetet arról, mikor hasonló cselekedet miatt egyeseket elítéltek. Hozzá járul **Horánszky** javaslatához, mert kívánja, hogy a bünt mindenkiben egyformán büntessék.

Az általános szavazati jog.

Polónyi G. kimutatja, hogy ezen a téren nálunk visszaesés mutatkozik, mert míg az 1848-iki törvények 2 millió polgárnak biztosították e jogot, addig ma 900 ezer se bírja azt.

Kossuth F. és **Zichy J.** gr. fölszólalása után

Rakovszky I. a néppárt nevében óhajtja a szavazati jog kiterjesztését.

Percel D. csak annyit jelent ki, hogy a választási törvény revízióra szorul.

— Január 25.

A *nyul kiugratása a bokorból*. Amit **Bánffy** a képviselőház kívánságára vonakodott megtenni, ma végre meg kellett tennie annak a követelésére, aki a levelet neki átszolgáltatta.

Megtudtuk tehát végre, hogy a levelet egy zsidó polgártárs találta meg, aki átadta azt egy másik zsidónak, ez egy harmadik zsidónak, aki végre elvitte azt **Bánffynak**. Egyik se vitte oda, ahova való volt, hanem mind másfelé járt vele.

Aki a miniszterelnökségbe vitte, (valami **Vészi** nevű) abban volt annyi tisztesség (és a büntetőtörvény könyv iránt annyi tekintet), hogy nem használta azt föl a nyilvánosság előtt, sőt **Bánffynak** is megmondotta, hogy ennek megtétele becsületbe vágó dolog lenne. Azonban **Bánffy** mégis fölhasználta, mert neki van hozzá bátorsága, illetőleg vakmerősége, hogy törvénnyel, becsülettel, tisztességgel, mindennel leszámoljon.

Blaskovics T. követeli: mondja meg a miniszterelnök, mikor kelt az a levél.

Molnár János elmondja, hogy az a levél hurcolkodás alkalmával leeshetett és a szolgák ott hagyták. Ama levél fölhasználására azonban csak két ember volt feljogosítva: az író és a címzett. Miután pedig egy harmadik, egy illetéktelen személy használta föl, csatlakozik **Horánszky** javaslatához.

Ivánka O. együgyűségnek tulajdonítja **Bánffy** cselekedetét, amilyen együgyűségre csak olyan korlátolt szellemi tehetség és iskolázatlanság képes, amilyen a miniszterelnök.

Bolgár F. annak kértére és megbizásából, aki a levelet **Bánffynak** átadta, kijelenti, hogy az átadó határozottan hangoztatta **Bánffy** előtt, hogy a levelet nyilvánosan fölhasználni nem szabad, mert az tisztességtelen volna.

Bánffy kinosan vergődik s pártja megsajnálván őt, elveti **Horánszky** javaslatát és társul szegődik **Bánffy** mellé.

A király személye körüli miniszterium tárcájával:

Molnár J. kívánja, hogy halasztsák el addig a tárcza költségvetésének tárgyalását, míg a miniszter politikai betegségéből fölgyógyul és a tárgyalásnál jelen lehet. A javaslatot azonban a ház elvetette.

Néhány képviselő még a minisztériumi épületről próbálta elhessegetni a kétféjű sast, de eredménytelenül.

— Január 26. —

Nagyinosás a t. Házban.

A mai napot ismét Lepsényi Miklós fölszólalása tette nevezetessé és emlékezetessé úgy a kormányra, mint pártjára nézve.

A liberális párt és a kormány réme volt fölíratkozva szólásra, akitől jobban rettegnek, mint az összes ellenzéki pártoktól. És, hogy méltán, azt Lepsényinek nemcsak eddigi szereplése, hanem mai fölszólalása is eléggé indokolta és érthetővé tette.

A kormány padjai megteltek mamelukokkal, akik mint a birkanyáj a farkas megpillantásakor, rettegve és remegve bujtak össze, hogy tehetetlen gyávaságukat valahogy leküzdhessék, vagy az irhájukat társaik halála árán menthessék meg.

Szilágyi, mint a felénk birkanyáj pásztor, kezében a bottal, akarom mondani a csengettyűvel és a házszabályokkal s oldalán a bojtárokkal várta a történéndőket, hogy az ellenséget az első fenyegető mozdulatra megrohanja és ártalmatlanná tegye.

Lepsényi azonban óvatos volt s kijátszotta a pásztor éberségét.

Az egész ház élénk kíváncsisággal várta a beszédet és annál inkább meg volt lepődve, mert mindent várt mást, csak azt nem, amit hallott.

Várta azt, hogy Lepsényi a méltatlan bánásmód által is fölingereltette, csak annál gorombább fegyverekkel fogja vágni a liberális pártot és kormányát, amivel majd ismét támaszt egy kis vihart, mely meg fogja tisztítani legalább egy napra a politikai világ megromlott légkörét.

Ez azonban nem következett be, mert ma dorong helyett vékony tört vitt magával fegyverül a szónok, a gúnynak veséig ható hegyes törét. A multkor zuzni akart pörölylyel, ma csak szurkált, ami által természetesen növelte áldozatai kinjait, akik ott hánytortogtak, vonaglottak előtte jó másfél óráig.

Minden szava gyilok volt, melylyel mélyen belevagdalt a liberáliszmus undok testébe, de harcmodora oly finomul volt megválasztva, hogy az elnök semmiképpen se tudott belekötni, sőt később, mint szintén nagy szónok, szinte gyönyörűséggel hallgatta maga is a ragyogó beszédet és azzal jutalmazta meg érte Lepsényit, hogy beszédje után szünetet rendelt, hadd tegyék szavá a képviselők a beszéd egyes részeit és hadd adják át magukat egy kissé a lelki élvezet gyönyöreinek.

— Látod, kegyelmes uram, mondta egy képviselő szünet alatt az étteremben Szilágyinak, milyen élvezettől fosztottál meg bennünket szombatn, hogy nem hagyta Lepsényit beszélni.

— Hagyd te azt, felelte rá Szilágyi, nem értesz te ahhoz. Hát soha se hallottad meg, hogy a fülemile ugyan szépen énekel különben is, de ha azt akarjuk, hogy még szebben énekeljen, ki kell a szemét szurni. Ez persze fáj szegénynek, de hát mit csináljunk, ha tobzódni akarunk az élvezetben.

Hát bizony volt abban a beszédben élvezet, hanem jó idegzet kellett a küzdelem szemléléséhez, mert ez

a küzdelem olyan volt körülbelül, mint a cirkuszi bika- viadal. A szabadelvű párt volt az óriási, megtermett, erőtől duzzadó, elbizakodott bika, melyet a viador szurkalással ingerelt föl és másfél órán keresztül hajsolt, míg végre megadta neki a kegyelemdöfést. A közönség tapsolt, az elnök pedig átadta a győzőnek az elismerés koszoruját.

Lepsényi beszédjét a jövő számunkban fogjuk hozni, mert méltónak tartjuk rá, hogy megörökítsük lapjaink hasábjain.

Lepsényi előtt Eötvös K. beszélt. Támadja az anyakönyvi intézményt. (Pedig valamikor kézzel-lábbal küzdött érte!) Szerinte ez az intézmény mindenkor meg volt és egészen egyszerű módon és jól kezelték a lelkészek. Az anyakönyvvezetés mostani ostoba módját külföldről plántálták be. A főispányi intézményhez hasonlót szerinte Perzsián innen nem lehetne találni. A költségvetést nem fogadja el.

Mit mond a történelem?

Gyászos idöket él a kath. vallás. Uton-utfélen sértegetik, gúnyt üznek belöle s minden rosszat ráfognak a gonoszok. El akarják vitatni áldásos befolyását a társadalomra, a hazára és a nemzetre.

De hát mit mond a részrehajlatlan történelem? Vajjon az is igazat ad-e azoknak, akik a kath. vallás és egyház érdemeit le akarják tagadni s azt kívánják, hogy kath. voltát legalább is szégyenkezve vallja be a nemzet és különösen az egyes polgár.

Az a történelem nem felejt oly könnyen, mint a mai kor léha, istentelen és hitetlen ripők hada. A történelem legfényesebb lapjain a kath. vallás és egyház elévülhetlen érdemei vannak megörökítve s ha azokat a lapokat forgatjuk, csak büszkeséggel tölthet el bennünket az a tudat, hogy mi is katolikusok vagyunk.

A történelem ezen lapjaira hivta föl Kovács Mihály káplán ur a kun-szent-mártoni kath. kör tagjainak figyelmét azzal a fölolvasással, melyet érdemesnek tartunk itt bő kivonatban közölni, hogy olvassák el az ország összes katolikus polgárai és erősödjenek meg abban a tudatban, hogy valamint a hazát a kath. vallás tartotta föl és őrizte meg, úgy még a honszerelmet is ez a vallás képes ápolni legszebben.

A szép beszéd kivonata a következő:

Szerencsét, áldást, boldogságot és meglegedést árasztson a bőkezű Krisztus az ő népére, fölkent királyunkra és drága magyar hazánkra, ennek minden hí fiára, a szülökre és szívük magzatára, hogy ne találkozzék senki széles e hazában, aki ne érezné Jézusnak szerelmét, szűz Máriának anyai ölelését! Oh Jézus, áldd meg mindazokat, akik benned biznak, kiknek mindenük te vagy: hitük, reményük, lángoló szeretetük. Te meggyalázott Krisztus, kit az Atya fölmagasztalt és jobbára ültetett: nézz alá kis kath. körünkre azzal az édes szerelemmel, melylyel kebledre öleled a benned hívöket, reménylöket és téged szeretöket! Nézz alá az itt jelenlevök szívébe, katolikusok ezek mind, a benned hívök színe-java, akik tudják, értik, érzik, hogy nincs másban dicsekednünk, mint a te áldott keresztben. De nézz alá a város összes katolikusaira is, hogy ök is érezzék, tudják és értsék, mily fontos ma kath. voltunkat világgá hirdetnünk; mily fontos, hogy legyen kath. önézetünk, becsületünk.

Ime, mily gyarló az ember, ha te megvonod tőle kegyelmedet! Vakságában a jót rossznak, a feketét fe-

hérnek nézi és tévedésével kérkedik. Te vallásra és honszerelemre tanítottad őket s ők a fogalmakat összevarván a vallástalanság körébe akarják vonni a honszerelmet.

Mi a honszerelem?

Hogy ezt megérthessük, tudnunk kell: mi a szeretet?

Szeretet jót akarni, jót kívánni, jót cselekedni valakivel. S mi a keresztény szeretet? Jót cselekedni másnak még saját hasznunk elengedésével, sőt életünk árán is.

Szeretet az, midőn az apák, anyák, szülők nem ismerve verejtéket, fájdalmat, könnyeket, szenvedést, mindent megtesznek, csak hogy gyermekeik boldogok lehessenek. A szeretetben a halál is élet, szeretet nélkül az élet is halál.

És mi a hon, a haza?

E fogalomban befoglaltatik az oltár, melyet atyáink Istennek emeltek, a ház amelyben születünk, a föld melynek gyümölcseiből élünk s melynek szüleink, testvéreink, gyermekeink csak kiegészítő részei.

A szeretet és a hon fogalmából már most könnyen megmagyarázhatjuk, hogy mi az a honszerelem?

Honszerelem jót kívánni, akarni és cselekedni, az oltárnak, melyet apáink Isten dicsőségére emeltek. Honszerelem minden erőnkől, még vérünkkel is védelmezni azt az oltárt, azt a vallást és hitet, melynek birtokában tehetünk csak jót szüleinkkel, gyermekeinkkel, honfitársainkkal, szóval édes hazánkkal.

Világos ebből, hogy a vallástalan ember nem lehet jó hazafi.

S mégis, vagy talán éppen ezért, a hitetlenség folytonosan azt hangoztatja, hogy a vallásosság és a honszerelem egymással semmiképpen össze nem egyeztethető érzés. Pedig bizonyításra se szorul, hogy a vallástalan hazafiság nyílt ellenmondás és csupán az önérdék hajhászat palástolására van készítve, de a haza érdeke tőle merőben idegen.

A világtörténet bizonyítja, hogy minden állam szilárd alapját a vallásosság képezi, melynek köveit ha kiszedik, az állam összedől. Aki tehát a vallásosságot nem ápolja, az a hazát nem szereti.

A krisztusi tanításon alapuló kath. vallás különösen alkalmas a földi haza megszilárdítására és fönntartására. Hiszen isteni alapítója, az Ur Jézus is szeretete földi hazáját. Isteni bölcsességével előre meglátván hazája pusztulását, sira azon. Bölcs tanításával, ezernyi jótéteményeivel először hazáját boldogította. Szent vére cseppjei hazája földjét szentelték meg. S ilyenek voltak kath. tanítványai és követői is mind e mai napig. Hozhatnánk föl példákat akár a kereszténység első századaiból, akár a középkorból, de inkább hazánk történetének rövid áttekintéséből világítsuk meg a kérdést.

Büszkék lehetünk-e mi magyar ker. katolikusok történelmi multunkra, vagy méltóképpen ér-e bennünket a szüntelenül hangzó vádaskodás?

Szívünk lángra gyul, midőn ker. őseink nagy tetteit szemléljük, kiktől a hazát és a ker. vallást örököltük. És ezen őseink sorában a legfényesebb nevek katolikusokéi. — Országos törvényeink a nem rég mult időkig kath. szellemben hozattak és e törvények tartották fön az ezeréves hazát, mert a katolicizmus, amelyen a pokol kapui erőt nem vesznek soha, örök szellemével örök erőt kölcsönöz.

Aki a történelmet ismeri, tudhatja, hogy az atelközi szerződés vagy a pusztaszeri gyűlés pontjai csak arra szolgáltak, hogy a nomád életet folytató magyaro-

kat egy törzsfő engedelmissége alá kényszerítsék. Nemzetfentartó törvényeinket azonban a katolicizmus felé hajló Géza uralkodása csiráztatta ki s azok, mint legkövérebb talajból, a ker. kath. anyaszentegyházból sarjadztak ki. A keresztység szent vizében tett fogadás és István törvényei biztosították fönmaradásunkat. A vén Európa, mert a magyar csatározásaival őt folyton háborgatta, már kardot rántott a magyarság ellen, midőn őt a megkeresztelkedett magyar, kard helyett a béke olajágával fogadta. Így volt a magyar első megmentője a Krisztus keresztje. Mikor a tatárpusztítás végigsöpörte a hazát, nem volt ami új életre ébressze, csupán a kath. egyház az ő önfeláldozó tevékenységével. A kath. egyház emberei, azok a szegény barátok, kapával, kaszával, ekeszarvával kezökben, imádságos könyvvel szemek előtt addig éleszték, míg végre magához jött a nagy beteg. S a magyarnak másodsor is megmenté életét a kereszt, a kath. vallás. — Aztán török hordák törtek a hazára megszámlálhatlan seregekben. A föld gerendái meghajlottak a félhold sulya alatt, összeroskadt volna, ha Krisztus helytartói, a pápák nem segítik vala; összeroskadt volna, ha a szent életű Hunyady és Kapisztrán karddal és Kr. keresztjével meg nem félemliti Mahomed seregét. Így lett a magyar harmadszori megmentője a kereszt, a kath. vallás. — Rég veri már a magyart a teremtő és talán verni is fogja, mert látja isteni bölcsesége, hogy a magyar olyan patak, mely tiszta gyémánt gyanánt fénylik, míg a hegyek bércei között, a rá bocsátott csapások kövei között viszen árja, de ha a nyugalom sziklájára ér, elszintelenedik. Átkot küldte tehát ismét Mohács után hazánkra, a szakadás átkát, a nemzeti és vallási szakadást. Erdély reformált fejedelmei, trónkövetelői, hazánk legadázabb ellenségeivel szövöttek uralmuk fönntartására, azt gondolván esztelenül, hogy a villám, mely Mohács tölgyét széthasogatta, romboló erejével nekik trónt fog emelni annak romjain. Ekkor is a katolikusok mentették meg a hazát a külső és belső ellenségektől. Negyedszer is Krisztus keresztje és a kath. vallás lett tehát a magyar megmentője. — Hát 1848-ban? Tagadhatatlan, hogy az állapotok már türehtelenekké váltak. Szinte arról volt szó: legyen-e magyar vagy se? Tenni kellett tehát. A kath. Széchényi István a nyugalomban szívós kitartással, észszel és szívvvel akart a bitorlók ellen föllépni. A református Kossuth ellenben tüzzel, vassal, vérrel, apák és fiak halálával, anyák, özvegyek és árvák keserű könyveivel kívánta kivívni a szabadságot. Fölgyült Magyarország s még a szivek is összeégtek. S amit a reformált hit követői ártottak, a kath. Deák Ferencnek kellett helyrehozni. A kath. vallás tehát újra megmentője lett a magyarnak.

A kath. vallásu ember soha se a saját érdekét szerette, hanem a hazáét. Katolikusról mondja a költő azt is, hogy: „Mikor királynál is nagyobb urrá akarták őt tenni, el nem ment egy tapodtat se, mert csak magyar akart lenni.“ És a kath. vallásu egytől-egyig ilyen.

És ime, mindennek dacára most mégis a katolikusok, a haza mindenkori megmentői ellen agyarkodnak.

Mi tehát az alapja annak a vádnak, melyet a nem katolikusok hangoztatnak ellenünk?

Alapja az, hogy az érdekhajhászatot, a zsebpolitikát a kath. utálta és utálni is fogja mindig, ők pedig tisztán érdekből szeretik „drága“ hazájukat, melyet azonban egy drágábbon szivesen elcseserélnének.

Soha nem fogjuk engedni, hogy minket katolikusokat a hazaszeretethen bárki fölülmulhasson.

Balga ember az, aki ismervén kath. hazája multját, csak valamit is ad az olyanféle rágalmakra, hogy aki a kath. egyház, a kath. kör és a kath. vallás iránt érdeklődik, az a pap szolgálatában áll; hiszen a katolikusknál jobban senki se tudhatja, hogy a pap ép ugy orvosságot nyújt a léleknek, mint az orvos a testnek. Hát ha valaki az orvosságot elhárítja magától, veszszzen el. Aki nem fogadja el a jövő élete biztosítására neki nyújtott kegyszereket, — ám menjen át a másvilágra azok nélkül. Arra azonban ne számítson, hogy mi vele tartsunk, mert annál több eszünk van.

Valami ördögi ész kifundálta, kogy a községünkben megalakult kath. kör ellen leghatalmasabban ugy léphetnek föl, ha azt a papokkal hozzák összefüggésbe és azt hazudják, hogy a papok látják hasznát.

Nohát ti tudjátok, hogy ez a kör tiértetek és gyermekeitekért van, éppen ugy, mint a papok. Ha ti nem buzgólkodtok, ha ti nem lelkesedtek érte, a papnak ugyan nem is ártatok vele, hanem gyalázat száll a kereszttel leöntött fejetekre, ha kath. vallástok érdekeit szolgálni restek vagytok. Akinem akarja hitét nyíltan is megvallani, aki nem csoportosul kath. zászló alá, az ne bizzék a kath. egyház isteni alapítójában, aki majd itélni fog elevenek és holtak fölött s aki meg fogja azt tagadni az ő mennyei Atyja előtt, aki őt a földön megvallani restelte.

Legyünk rá büszkék, hogy kath. kör tagjai lehetünk. E büszkeségünk nemes büszkeség, mert nincs másban dicsekednünk, mint kath. körünk zászlójában, ami nem más, mint az Ur Jézus keresztje!

T A R C A

Fölfordult világ.

Ha mindazt hiven megteszed,
Mit egyházunk parancsa vár:
Rád fogják, hogy nincsen eszed,
Hogy bigott vagy és nagy számár.

Ha ahelyett, hogy másokat
Kéréseiddel bántanál,
Adsz keveset és adsz sokat, —
Azzal dicsérnek ki: számár!

Ha a közhivatalodban
Nincs semmi restancia már,
Főnököd dicsér titokban:
Párját ritkító jó számár!

Ha ki mered azt mondani,
Hogy a bünt palástolni kár: —
Thüh! Itt fogod ám hallani:
Őrült, jezsovita, számár!

Ám, hogyha hiába veszed
Az Isten drága szent nevét:
Fölfilágosult az eszed,
A nép magasztal, keze véd.

Ha büneid rémségesek
És azok száma szinte nagy:
Mindenki bámul tégedet,
Mindenkinek kedvence vagy.

Mert a világ erkölcstelen,
Gyülöl Istent, erényt hitet;
S ha rossz vagy, — óh mi képtelen! —
Ugy van előtte jó hied.

Im, ily fölfordult a világ,
A jó lent s a rossz fönt vagyon.
Dicsérni kell a bünt, hibát,
S a jót? — azt hallgassuk agyon!

Nem, nem! Legyek én csak bigott,
Viseljem a számár nevet, —
Ki legtöbb örömlét ivott,
Utolján az vigad s nevet.

Az Istenért, becsületért,
Az egyház, hit s vallás miatt
Minél több gyalázkodást ért, —
Atyám! annál dicsőbb fiad...

H I R E K.

Olvasóinkhoz. Még egyszer és utoljára kérünk mindenkit, hogy olyan pénzeket, melyek minket nem illetnek, ne küldözzenek mihozzánk, mert mi azok szétküldésével nem vesződhetünk. A könyvespolcon megjelenő munkáknál mindig jelezni szoktuk, hol és kinél lehet azokat megrendelni, oda forduljanak tehát egyenesen és ne kívánják tőlünk, hogy mi küldözzük szét a pénzeiket. Meltóztassanak e kérelmet figyelembe venni, mert aztán a minket nem illető pénzeket, ha mégis hozzánk küldik, kénytelenek leszünk a szegényeknek, vagy a templomoknak adni.

A Mezögazda tartalma. Földmivelők országos gyűlése. — A hitelszövetkezet. — Gazdaszövetség. — Adós fizess. — A hangyák házi állatai. — Külömfélék. — Hirek. — Piac. — Üzenetek.

Akit az ige megihlet. A néppárt derék Kapisztránja, Kálmán Károly orsz. képviselő új napján Fél-egyházán oly hatású szent beszédet mondott, hogy igéi szinte magát a hívő népet is megihlették. Egyik ájtatos hallgatója boldogságtól eltelve írja nekünk, mily mély áhitatra hangolta keblét a lelkesítő szent beszéd. Leírja, hogy milyen ima fakadt föl szívéből. Érdemes e buzgó fohászt megörökíteni annak emlékére, hogy az igazi vallásos szív mindig képes megtalálni azt a hangot, melylyel a jó Alkotó iránt való háláját leróhatja, köszönetét neki kifejezheti. Ime az egyszerű vallásos kebel hálafohásza: „Isten, népek és nemzetek hatalmas Istene, e nagy mindenségnek Ura, Alkotója! Porba hullunk nagyságod, végtelen fölséged és jóságod előtt. Bámulat tölti el szíveinket, mikor tapasztaljuk, hogy a megérdemelt büntetés helyett szabadítót, prófétát küldesz a nemzetnek a te alázatos szolgád, Kálmán Károly személyében. Téged kérünk mi Nagyasszonyunk, boldogságos szűz anyánk, légy a mi közbenjárónk szent Fiadnál, hogy minél több Kálmán Károlyt adjon az ő egyháznak s hogy minden lelki előjárónkat áldja meg úgy a Szentlélek kegyelmeivel, amint őt megáldotta, hogy ezt a népet fölvilágosíthassák. Hogy az új ezredév küszöbén a jelenkor pogányai is megtérjenek s ne fegyverrel kelljen őket erőszakolni a megtérésre mint egykor Kupa seregét, hanem hogy önkényt magukba szállva, mellüket verve térjenek az egyház kebelébe, mondván: Uram, vétkezünk szétszéledésed ellen, de bocsáss meg nekünk, mert tévelyegtünk és nem tudtuk, mit cselekszünk. Amen.“

A néppárt győzelme. Garam-Kövesdről írja levelezőnk, hogy a 13-án megejtett községi előjárók-választásánál, kezdve a birótól mind néppártit választott a nép, annak dacára, hogy lelkésze teljesen magára hagyta, a zsidó árendás pedig mindent elkövetett ennek megakadályozására nézve. Nagyon jól van! Küzdenünk kell vallásunkért és jogainkért, ha lehet a plebánossal egyesülten, ha nem lehet, nélküle.

A hitelszövetkezet haszna. Éppen a ma megjelent „Mezőgazdában“ közöljük egy hitelszövetkezet alapszabályait, alkalomszerű tehát, hogy egy példával ezenel megvilágítsuk a hitelszövetkezet hasznát. Peér községében (Györm.) két éve alakult egy hitelszövetkezet s idáig 110 egyszerű, szegény zsellér a tagja. S ime annyira jutottak immár a derék tanító fáradozása folytán, hogy megvehettek egy tizezer forintos birtokot. Az is érdekes, hogy a tagok között sokan vannak, a kik se írni, se olvasni nem tudnak. Fölkérték tehát szövetkezetük fejét Öveges Alajos főtanító urat, hogy lenne szives őket az írásra és olvasásra is megtanítani, amire a derék tanító kész örömmel vállalkozott is. S ime most esténként tele van az iskola 40—50 éves emberekkel, akik szép sikerrel haladnak az írás és olvasás elsajátításában. A hitelszövetkezet azt is elhárította, hogy szövetkezeti boltot nyit. — Ilyen vezető kellene sok a mi szegény népünknek!

Derék községek. Vas megye szombathelyi járásában van Vép községe, melynek derék polgársága január hó 15-én, Bozzay Gáspár főbiró elnöklete alatt választotta meg községi előjáróságát. Az összes megválasztott előjárók néppártiak. Neveik: Varga Ignác biró, alsó Dankovics Antal h. biró, Gáspár József öreg esküdt, felső Pogácsás József esküdt, Mándli Ferenc közgyám. — A községben 20 képviselőtestületi tag van, akik közül 18 néppárti. A választás alá kerülő 10 képviselőtestületi tag közül 1896. dec. 18-án öt, vagyis a fele kilépett s ezek helyett is néppártiak választottak. Sőt a póttagok is valamennyien néppártiak. — Bár az ország

valamennyi községének polgárai belátnák végre, mint az értelmes vépiek, hogy csak úgy segíthetünk bajainkon, ha már egyszer a magunk pártját támogatjuk, nem a népsanyargató, önző liberáliszmust. — Gyula-Jováncza is ilyen, ahol szintén e hó 15-én volt az előjáró-választás. Az egész község, élükön plebánosukkal, persze a kormánypártiakat leszámítva, mind egy igen derék és értelmes férfit, a ki Gyula-Jovánczán egyik lelkes vezére volt a néppártnak, akart biróvá tenni. Am a főszolgabirói kandidációba nem kerülhetett bele! És így a kormánypárti volt biró, lett ismét megválasztva, aki, úgy mondják, szívében már szintén néppárti. Hanem azután helyettes biró egyhangulag az a derék és becsületes ember lett és vele együtt az előjárók is mind néppártiak lettek. Ez aztán a szép példa! Halljuk azt is, hogy a gyula-jovánczaiak most katolikus népkört is alakítottak, már majd 200 tagja van és mindig iratkoznak bele. Most meg azt határozták, hogy ők többet nem gazdagítják pénzüikkel az elbizakodott zsidókat, hanem állítanak egy keresztény szövetkezeti boltot és ezután mindent ott vásárolnak. Ugyilátszik Gyula-Jovánczán a buzgó plebánosnak, meg a „Magyar Néplap“-nak szava nem talál süket fülekre! Az Isten segítse őket. — Regőlyből írja levelezőnk, hogy a községi előjárók választásánál a néppárt fényes győzelmet aratott, a mennyiben a biróval együtt az összes képviselőtestületi tagok a néppártból kerültek ki. A néppárti szavazók 167-en voltak, ellenben a zsidópártiak és a velük szövetkezett függetlenségek 39-en. — Ugyancsak Regőlyben egy ker. szövetkezeti boltot is állítottak, melyet elneveztek a boltos zsidók temetőjének. A szövetkezetnek eddig 196 tagja van. Helyes. Csak előre az önvédelem terén!

A türelmes zsidóság. A keresztényeknek — hála Isten! — kezd kinyilni a szemük s versenyre kelnek a zsidósággal az üzlet terén. A zsidóság azonban nem akarja ezt tűrni s mindent elkövet a megakadályozására. Így Baghon egy ker. ember korcsmát nyitott és hentesboltot. A zsidóság rögtön futott a szolgabiróhoz s azzal vádolta a keresztényt, hogy nem ért a hentes-séghez. A szolgabiró azonban nem utasította a magyart a metszőhöz megtanulni a metszést, hanem elutasította a zsidókat azzal, hogy bízzák csak a magyarra, majd levágja az valahogy a disznót és juhot.

Jókay Mór kitüntetése. A jeles protestáns regény-író, a kivénhedt ősmamelukot az ő szűkebb hazája szép kitüntetésben részesítette. Azért ugyanis, hogy a választók bizalma elfordult a megrögzött mameluktól és többé nem adott neki megbízást arra, hogy kormánypárti programmal a törvényhozásban helyet foglalhasson: Bánffy kárpótolni akarván őt, fölterjesztette a királyhoz, hogy a főrendiházban helyet foglalhasson. És a király ki is nevezte őt.

A fekete halál. Az ázsiai-pestis rémitően dühöng s attól lehet rettegni, hogy maholnap Európába is behurcolják. A napokban a képviselőházban már interpellációt is intéztek a kormányhoz a felől, vajjon tett-e már és miféle intézkedéseket tett a döghalál behurcolásának megakadályozása végett. Végre ma olvassuk, hogy a kereskedelemügyi miniszter rendeletet adott ki arra nézve, hogy Ázsiából rongyokat behozni nem szabad. Valóban messzemenő intézkedés volna, ha olyan rongyos nem lenne. Egyébiránt febr. hó 10-én Velen-cébe majd az összes Európai kormányok megbízottai össze fognak gyűlni, hogy a szükséges óvórendszabályokban megállapodjanak.

A bécsi polgármesterség. Teljesen megbízható hírek szállongnak afelől, hogy a bécsi polgárság vágya

nemsokára teljesebbé fog menni. Stróbach ugyanis, a ki jelenleg Bécs polgármestere, legközelebb megváltik állásától és helyét az osztrák zsidóliberalizmus rettegetett réme, az erős kath. meggyőződésű Lueger fogja elfoglalni.

Mulatságok. A budapesti országos központi kath. legényegyesület alaptőkéje gyarapítására saját dísztermében jan. 23-án sikerült zártkörű táncvigalmat tartott. — A *párkányi* rom. kath. legényegyesület szintén táncvigalmat rendez még pedig színelőadással egybekötve, január 31, az ottani nagyvendéglő helyiségeiben. Személy-jegy 80 kr., család-jegy 1 frt. 20 kr. — Ugyancsak jan 31-én rendez táncvigalmat saját pénztára javára a *lovasberényi* kath. népkör is. Belépti díj 50 kr. — Végre a *dunaföldvári* kath. olvasókör is a napokban tartott szépen sikerült táncmulatságot, melyen többben fölülfizetésekkel is hozzájárultak a kör vagyonának gyarapításához. — A *tolnai* rom. kath. kör saját könyvtára javára a „Sas” szálló helyiségeiben jan. 31-én zártkörű táncestélyt rendez. Belépti díj 40 kr. — A *jászberényi* felvégi rom. kath. olvasókör új év alkalmából üdvözlőlvén *Szelle* Gábor ő méltóságát, tőle 100 korona ajándékot kapott, melyért ezennel hálás köszönetét nyilvánítja. Köszönetet mond továbbá azoknak is, akik f. hó 17-én tartott táncvigalma alkalmával fölülfizettek. — A gálszécsi katolikus olvasókör a nagy szálloda termében könyvtárának gyarapítására 1897. január hó 31-én táncestélyt rendez. Kezdeté fél 8 órakor. Belépti-díj: személyjegy 1 frt. családijegy 1 frt 50 kr.

Adakozás. Kneezits József részére *Mohos* Mária küldött Tabajdról 1 frt 34 krt. —

Kimutatás. A mosonymegyei Nyulason tervezett Szent-Szív templomára begyűlt az eddigi kimutatás szerint 5027 frt. 89 kr. Ehhez újabbán a következő kegyes adományok járultak:

Brückner bácsi által Deiller József Bécsből 5 frt. a soproni dominikánus-ház 1 frt. 50 kr. Kriegler Mihály a soproni árvaház prefektusa 1 frt. 50 kr. Brückner Ferenc 2 frt 50 kr. Sár-Keresztúrról N. N. és neje 2 frt. 50 kr. Rába-Keresztúrról Kornauth főtanító által a tanuló ifjuság 2 frt. Peérről Sárkány Józsefné 50 kr. Takács Felix 40 kr. Kassáról Kaczér József és Eliás Mária 50—50 kr. Nyulasról N. N. 2 frt.

Tehát az építési alap jelenleg 5046 frt 29 kr.

Házay Lajos plebános.

Keresztuti képek, zászlók, imakönyvek, kegytárgyak, menyezetek, miseruhák, csillárok, szobrok, s bármily más nemű **egyházi szerek** előnyös feltételek és **jutányos** árak mellett beszerezhetők

Szüts és társánál.

A bibornok érsek s Magyarország hercegprimás udvari szállítóinál **Budapest**en.

Árjegyzék kívánatra bérmentve küldetik.

Stáció képek, menyezetek, lobogók, valamint bármily nemű egyházi szerek jutányos árak mellett kaphatók **Oberbauer A.** utóda cégnél, József kir. herceg és Klotild kir. hercegasszony ő cs. és kir. fens. udvari szállítójánál.

Elismert megbízhatóság, pontos és szolid kiszolgálás.

HITBUZGALMI ROVAT

Sz. Ignác püspök és vértanu.

Február 1.

Az apostolok egy alkalommal arról vetekeztek egymás között, hogy ki nagyobb közölök a mennyek országában.

Az Ur Jézus, látván az ő vetekezésüket kisdedet állított közzéjük és azt mondá: Hacsak nem lesztek olyanok, mint a kisdedek, nem mentek be a mennyek országába.

A sz. hagyomány úgy tartja, hogy az a kisded, akit az ur Jézus az apostolok közé állított, a későbbi antiokhiai püspök, sz. Ignác volt.

Sz. Ignácot Isten hordozónak — Theofhorosnak is nevezték, mivel fölötte szerette a jó Istent.

Sz. Jánosnak volt tanítványa. Evód, antiokhiai püspök halála után Antiokia püspökévé lett, s mint ilyen, harmadik volt az antiokhiai püspöki széken.

Kiűtött a Domicián-féle keresztény üldözés.

Ignác sokat tanított, imádkozott, böjtölt, csak hogy hivei az igaz hittől el ne tántorodjanak.

Ignác, tudván azt, hogy a szeretetnek legmagosabb foka az, ha valaki életét adja Krisztus Urunkért, vértanuságra vágyott. Azért szinte fájt neki, hogy a vértanui koronát még nem nyerte el; amiatt nyugtalankodott, hogy talán nem szereti eléggé a jó Isten.

A jó Jézus teljesíté kívánságát, Ignác vértanusággal költözött el a világból.

Traján császár a dákok ellen harcolt, győzött is. Győzelme után Antiokiába ment, hogy ott a kivívt győzelemért hálát adjon az ő bálvány isteneinek, azután pedig a perzsák ellen induljon.

A császár a hálaáldozatok bemutatására mindenkit felszólított.

Ekkor sz. Ignác alázattal, de egyszersmind bátran a császár elé ment, kijelentendő, hogy ő a bálványoknak áldozatot bemutatni nem fog.

„Minő gonosz lélek vagy te, ki parancsainkat áthágod és másokat is elcsábítasz saját veszedelmökre?” Így szólítja meg a császár Ignácot. Sz. Ignác azonban a felelettel adós nem maradt.

„Istenhordozót senki sem hi gonosz léleknek, — mondá, — mert messze távoznak Isten szolgálótól a gonosz lelkek. Ha pedig azért nevezel gonosz léleknek, mert a gonosz lelkek iránt rossz vagyok: akkor igazat adok neked; mert Krisztus, a mennyei király lévén velem, csakugyan megrontom incselkedéseiket?”

„És ki az az Istenhordozó?” Kérdé a császár.

„Kinek kebelében Krisztus van.” — Felelé Ignác.

Hát te azt gondolod, hogy nekünk nincsenek isteneink, kik mellettünk harcolnak ellenségeink ellen?

„Az ördögöket népek isteneinek nevezed; de hibásan; mert csak egy az Isten, ki az eget földet és tengert, s mik ezekben vannak, teremtette és egy Jézus Krisztus, az ő egy szülött fia, kinek barátságában részesülni fogok.”

„Azt érted, folytatá Traján — ki Poncius-Pilátus alatt keresztre feszítettet?”

„Igen — válaszolá Ignác — azt értem, ki a bünt, szerzőjével együtt, keresztre feszíté. S ki minden ördögi gonoszságot megaláz azok lábai alatt, kik őt szívükben hordozzák.”

„Tehát a megfeszítettet hordozod magadban?” „Igen, mert írva van: bennök lakozom és közöttök járok.”

Traján kimondá Ignácra az ítéletet. Láncra kell verni, Rómába vinni és vad állatok elé vetni.

Mikor sz. Ignác ez ítéletet hallá, örömmel felkiáltott.

Hálát adok neked Istenem, hogy irántad való tökéletes szeretetet méltóztattál belém önteni, s hogy mint sz. Pál, láncokra veretem.

Ignácot bilincsekre verték. Hivei sirva, zokogva bucsuztak tőle. Tíz katona vette őrizet alá, akik igen durván bántak vele.

Remélték, hogy Ignác, vagy hivei, meglágyítandók őket, pénzt adnak majd nekik.

Sz. Ignác e katonák durvaságát a romaikhoz intézett levélben a következőképpen írja le:

„Tengeren és szárazföldön vadállatokkal küzdök, éjjel-nappal 10 párduchoz kötözve, ez a körülöttem levő katonai őrizet. Ezek, ha jó-téteményben részesülnek, még gonoszabbak.”

Ignácot a tenger felé vezették. Szeleuciában hajóra tették. A hajó Szmirna felé evezett.

Szmirnában sz. Polikárp volt a püspök. Ez hiveivel és a szomszédbeli püspökökkel és keresztényekkel együtt várták Ignácot. Nagy tisztelettel mentek eléje, midőn őt a katonák a hajóról a partra tették. Könnyezve csókolgatták láncait. Sz. Ignác e láncokat drága gyöngyöknek mondotta.

Sz. Ignác buzdítá püspök társait és a keresztény hiveket, hogy ragaszkodjanak Krisztus Urunk tanításához. Szeressék egymást: a hivek a püspököknek engedelmeskedjenek, az üldözés idején kitartók, állhatatosak legyenek.

A távollevőkhöz leveleket írt.

Az antiokiaiaknak a többi között azt írta, hogy „megkönnyebbité Isten láncaimat, mióta tudom, hogy ti békeségben vagytok.”

A rómaiakat arra kérte, hogy érte ne járjanak közbe, mert ő a vértanu halált fölötte kívánja.

„Engedjete, írja — a vadállatok eledelévé lennem, melyek után Istent elnyerhetem. Isten gabonája vagyok, vadállatok fogai által fogok liszté öröltetni, hogy Isten tiszta kenyérének találtsam.”

Ignácot visszavitték a hajóra. A hajó tovább evezett. Troasnál megállt; majd megállt Neapolis és Filippi városoknál is. Mindenütt nagy se-regben gyűltek köréje a hivek, akiket ő buzdított.

Filippiből Macedonián keresztül Epirusban a szárazon, gyalog kellett utaznia. Itt ismét hajóra tették és Puteoli-felé vitték, ahol egykor sz. Pál apostol kiszállt volt. Sz. Ignác is ki akart szállni, de a katonák a dühöngő szél miatt nem engedték meg.

Ostiáig hajóztak még tovább.

Ostiából csakhamar Rómába értek. A hivek már várva várták, eléje siettek, hogy lássák és hallják őt.

Ignácot egyenesen a szinkörbe vitték. A szinköri multság már végére ért. A pogányok még sz. Ignácra vártak.

Sz. Ignác midőn a szinkörbe lépett, mondá: „Római férfiak, ezek nem azért történnek, mintha én gonosztevő volnék, hanem mivel Krisztushoz kívánok térni.” Tovább nem folytathatta, mert a reá kibocsátott éhes oroszlánok megrohanták és csakhamar széttépték és felfalták, úgy hogy csak egy két vastagabb csontja maradt meg.

A keresztények sz. Ignác csontjait összegyűjtötték, mellettök egész éjjel virrasztottak.

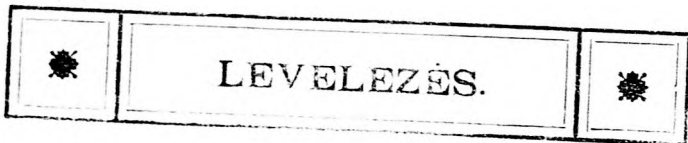
Utóbb keresztény hivek kelet felé utazván sz. Ignác csontjait is magokkal vitték. A keleti hivek nagy tisztelettel fogadták a szent ereklyéket és elhatározták, hogy sz. Ignác halála napját évenként megünnepelik, hogy érdemeiben ők is részesülhessenek.

A sz. ereklyék végre Antiokiába érkeztek és ott Daphne kapun kívül eltakarítottak. Innen a VII. században ismét Rómába kerültek és ott sz. Kelemen templomába helyeztettek el. Kisebb részecskéi Róma más templomai között osztattak ki.

Sz. Ignác halálát követő éjjelről, akik sz.

Ignác vértanúságát látták, írják, a keletieknek: „Alig szunyadtunk el egy kissé, már is néhányan körünkben láttuk őt, (Ignácot) amint köztünk állt és minket átölelt. Mások úgy látták, hogy fölöttünk imádkozott; ismét mások pedig úgy, hogy mintegy fáradságos munka után nagy kegyekben és kimondhatatlan dicsőségben az Ur előtt állott. Miután ezt örömmel tapasztaltuk, — folytatják — magasztalván Istent, a minden jó adóját, boldognak hirdetvén szentünket, megjelentettük nektek napját és idejét, hogy vértanui halálának évfordulati napján egybegyűlvén, összeköttetésbe jöjjünk e bajnokkal, Krisztus erős vértanujával, ki megalázá az ördögöt s incselkedését mindvégig legyőzé.“

Nagy szentünk, e dicső vértanu. Nagy tisztelettel is viseltessünk iránta. Könyörögjünk hozzá, segítsen esedezése által, hogy sz. hitünkhöz kitartóan ragaszkodjunk és érte vérünket is készek legyünk ontani.

Főtisztelendő Szerkesztő Ur!

Engedje meg, hogy becses lapunk útján közölhessem kath. hittestvéreimmel a napokban megtartott kath. körbeli ünnepségünket s valamennyiükkel megoszthassam azt a túlaradó örömet, mely ez alkalomból szívünket eltöltötte.¹⁾ Kath. körünk tartotta évi közgyűlését, ez szolgált alkalmul egy felejtetlen ünnepségre.

A lelkes elnöki megnyitó beszéd után főt. Pigai István káplán ur, a kath. kör fáradhatatlan és áldozatkész jegyzője számolt be a kör egyévi működésével és házvételével. Köszönetét fejezte ki szeretett elnökünk, főt. Dósa József plebános urnak azon nemeslelkű áldozatkésziségeért, hogy a hires Bollanden összes munkáit 120 forint értékben megszerezte körünknek s 27 forintnyi könyvkötői és postaköltséget is szíves volt magára vállalni s aki bár addig is alapító-tag volt, most újból 200 forinttal járult a kör alaptőkéje gyarapításához. — Rámutatott aztán arra az örvendetes jelenségre, hogy a polgárok minden osztályából méltányolják törekvéseinket és gyülekeznek a kör zászlója alá. S reményének adott kifejezést, hogy jön idő, midőn majd azok is, akik most még elámitva a farizeusoktól, fogva vannak vagy különféle cselszövésekkel törnek a kör gyengítésére, annak enyhülést nyújtó ágai alatt fognak pihenni. — Férfias nyíltsággal utasította vissza azt az otromba vádat, mintha a kör tagjai nem szeretnék a hazát s rámutatott a kör mille-

¹⁾ A kath. köröknek mi mindenkor nagy jelentőséget és fontosságot tulajdonítottunk, szívesen közzéteszük tehát e hosszú jelentést, mely egy életrevaló derék kath. kör évi közgyűlésének lefolyását ismerteti s bő kivonatban közli azt a nagy figyelmet érdemlő értekezést, melyet ugyanazon alkalomból főt. Kovács Mihály káplán ur tartott. E fölolvasásra különösen is felhívjuk a kath. körök vezetőinek, tagjainak és minden olvasóinknak figyelmét, mert az nemesak lelkesít, hanem oktat is.

Szerkesztő.

neumi ünnepére, melylyel nyíltan megmutatta, hogy hű ahhoz a hazához, melyen bölcsőnk ringott, melynek drága földjén állanak oltáraink, mely oltárok képezik az ezredéves haza fundamentumait s mely oltárokon áldoztak őseink, kik ez oltárok árnyékában pihennek. Mig ez oltárokat támogatjuk — ugymond — addig virágozni fog és rendületlenül áll a hon, mert alapjait támogatjuk. — Arról is megemlékezett, mily lelkesedést hozott haza a kör küldöttsége a kath. kongresszusról, ahol szívükbe vették, mint kell szeretni az egyházat és hazát együttesen, erőink egyesítésével, különösen e nehéz időkben, mikor annyi rosszakarattal, gyanúsítással és aljas rágalommal kell találkozunk naponkint. — Ki kell tehát göngyölni azt a zászlót, melyen: „Isten, király, haza“ jelgéje ragyog, hadd tömörüljenek alája.

Miután megtörtént a pénztári számadás, főt. Kovács Mihály káplán ur tartott egy lelkes, érzéssel és tüzzel teli fölolvasást, melyet itt adok rövid kivonatban¹⁾. . . E jeles fölolvasás után az a közóhaj nyilvánult, hogy nagys. és főt. Kálmán Károly plebános, orsz. képviselő urat, a néppárt Kapisztrán Jánosát hallhassuk, aki örömmünkre körünkben időzött. Körünk tiszteletbeli elnöke, főt. Dósa József plebános ur külön is fölkérte őt. Szavaiban naphoz hasonlította a lelkes képviselőt és arra kérte: ragyogtassa sugarát, árasztassa át szíve melegét a mi szíveinkbe is, hogy fölgyuladva azok a szeretet és lelkesedés tüztől, tisztuljanak meg a hithidegség és közönyösség salakjától.

Sajnálom, hogy gyorsíró nem vagyok, vagy olyan stenográf, — vagy minek hívják, — amely minden egyes szót fölfog és megőrökít. Most minden szavát leírhatnám vagy másnak is elmondhatnám. Így azonban csak halvány színekkel rajzolhatom meg az ő ragyogó, szingazdag beszédjét.

Azon kezdte, hogy örömmel jött az Alföldre, az ország szívébe, bár azt hallotta, hogy az ország szíve már nem tud többé a jóért lelkesülni, nem tud hevesebben dobogni, mert megölte a hosszas tespedés. Ő ezt el nem hitte és ime most örömmel tapasztalja, hogy van még élet az ország szívében, a nagy magyar Alföldön. De nem is lehet az, hogy a magyar szív ne tudna az igazságért, az égi és földi hazáért hevülni, dobogni, sőt cselekedni is. 1848-ban, midőn küllenség támadta meg e hazát, egy orsz. képviselő lejött ide az Alföldre, az ország szívébe, hogy az itt lakókat a haza védelmére fölszólítsa. És e fölszólításra tizenkét-ezen száztal sikra hazájuk és honfitársaik védelmére. Az apa jegyesét, az anya fiát, a nő hitvesét küldte a harcba és imádkozott érte; a nők összegyűjtötték ékszereiket, a családok kincseiket és lerakták a haza oltárára. Pedig akkor csupán a földi haza forgott veszedelemben. Most azonban azonkívül az égi haza és milliók lelki üdvössége is veszélyben van, annál nagyobb szükség van tehát a gyors segedelemre. Mohácsnál nem vezett el annyi, mint most. Akkor fegyverrel küzdtek ellenünk, olyan fegyverrel, amilyent mi is bátran kezünkbe vehettünk; most ellenben aljasságokkal támadnak ránk, mert tudják, hogy ilyen fegyvert mi soha kezünkbe nem veszünk. Nincs tehát más mód az aljas támadásaiktól való megszabadulásra. mint arra kényszeríteni őket, hogy önkényt lerakják aljas fegyvereiket vagy önmagukat mérgezzék és gyilkolják meg azokkal.

¹⁾ Hogy tulságos hosszú levél olvasásával ki ne fárasztjuk az olvasó figyelmét, a jeles értekezés kivonatát lapunk más helyén adjuk, mert óhajtjuk, hogy olyan pihent figyelmet szentelhessenek annak olvasóink, a milyent mélyeséges tartalma megkíván és méltán meg is érdemel.

Szerkesztő

És ezt úgy tehetjük meg, ha előttük összetömrülünk, seregeket alakítunk, melyek ugyan ujjukat se mozdítják ellenük, mert szemük villanásával is megsemmisítik őket. Ő is lejött tehát az itt lakó kath. magyarok, a hős kunok közé, hogy kath. körökbe szólítsa és gyűjtse őket.

Beszélt még többet, lelkesen, de legnagyobb sajnálatomra képtelen vagyok mindazt ily hirtelen vissza-idézni emlékezetembe, csak azt jegyzem meg még, hogy a kath. könyvek és hírlapok olvasását és terjesztését elengedhetlen szükségességnek mondta.

Az elragadó beszéd nemcsak viharos lelkesedést, hanem nyomban szelid gyümölcsöt is termelt, mert alig záródott be a gyűlés, csoportosan jöttek az emberek, hogy a kör alapító vagy rendes tagjaivá legyenek.

Gyűlés után népes társas vacsora következett, melynél egymást érték a lelkes felköszöntők. Elsőnek Dósa József plebános ur állott föl és elmondotta, hogy az első keresztények idejében is voltak ilyen összejövetelek, melyeket *agapeknek* vagyis szeretet-lakomáknak neveztek. S képzelhetjük — mondá, — milyen öröm lehetett a hivek szívében, ha egy apostol is megjelent közöttük. Most a mi szívünket is ilyen öröm tölti el, miután közöttünk is megjelent egy apostoli férfiú, *Kálmán* Károly, akire poharát emeli.

Ujra kitört a közóhaj, hallani *Kálmán* Károlyt, aki fölemelkedvén, elmondotta, hogy igen az első keresztények is tartottak összejöveteleket, még pedig a zsidóktól és pogányoktól való félelmükben zárt ajtók mögött vagy a katakombákban. A szeretet-lakomákon egy szívük és egy lelkük volt valamennyiőjüknek. Nekünk is egyesülésre van szükségünk. Ha összetartunk, nem kell csatába mennünk, csupán így társalogva, mulatozva is győzhetünk. S ha őseink életük és vagyonuk veszélyeztetésével is tudtak küzdeni hitünkért, hazánkért és miérettünk maradékaikért, mi még így mulatozva se törekedhetnénk arra, hogy azt a drága hitet és hazát megmentsük a magunk és utódaink részére? Aki szereti kath. hitet és magyar hazáját, aki nem akar átkozott lenni késő unokái előtt, az legalább annyit tegyen meg, hogy kath. körbe gyűlve, mutassa meg magát az ellenség előtt mint olyant, aki habozás nélkül menne küzdelembe, ha arra szükség volna azoknak a veszélyeztetett kincseknek biztonsága érdekében.

Miután levelem már így is igen hosszúra nyult, azon óhajással zárom be azt: adjon Isten a mi és az egész országban levő kath. köröknek nagyon sok ily szép napot, amilyen ez volt.

Tek. szerkesztő Ur! E gyarló levélben bizonyára több iráshiba¹⁾ is lesz, de méltóztassék ezt ez egyszer elnézni. Nem akartam a tudósítással késni és azért éjjel irtam. Azonban tapasztalnom kellett az apostollal, hogy: „a lélek ugyan készséges, de a test gyarló.“ Én is az álommal küzdve irtam.²⁾ De ha kevés is rá az alkalom és gyenge a tehetség, e csekély tehetséget is Isten adta s jóakarattal pótolva iparkodom az ő dicőségére szentelni, hazám, egyházam és embertársaim javára, bűneim bocsánatára és lelkem üdvére. Ha mindent megtettünk is, ami parancsolva volt, haszontalan szolgák vagyunk az apostol szerint, mert csak azt tettük, ami parancsolva volt. Ne várjunk tehát parancsra,

¹⁾ Nem igen! Aztán legyen róla meggyőződve, hogy ha Bánffy miniszterelnök vagy azok a hatalmas, ország sorsát intéző nagy urak csak századrésznyire tudnának helyesen írni, hálát adnának az Istennek és nem volnának jogosulva arra, hogy bátran visszakereshetnének tanítójuktól, amit tanításért neki fizettek.

²⁾ Annál szebb és kedvesebb Isten előtt, hogy méis meglete.

hanem magunk szántából, jó indulatból tegyük meg kath. vallásunk fölmagasztalására mindazt, amit megtenni jónak látunk és képesek vagyunk.

Kun-Sz.-Márton, 1897. jan. 10.¹⁾

Kuna András földmives.

Lourdes. Visszaemlékezés az 1895-iki lourdesi magyar zarándoklatra. Ily címmel adta ki dr. *Purt* Iván, a mult évben kitünően sikerült lourdesi nagy zarándoklatnak szerzője és rendezője, Lourdesban észlelt tapasztalatait, kapcsolatban az egész zarándoklatnak élénk leírásával. *Purt* könyve nem pusztán utirajz, hanem magában foglalja a lourdesi csodálatos gyógyulásoknak alapos fejtegetését is, világos és esszé-szerű előadásban. Tárnyilagosan bizonyít és mivel Lourdesnak egész irodalmát figyelembe veszi, könyve az eddigiek közül leginkább tájékozást nyújt Lourdesra és az ott végbemenő eseményekre vonatkozólag. A 14 és fél ivre terjedő és izlésesen kiállított munkát 12 sike-rült kép díszíti. Ára füzve 1 frt 20 kr. vászonkötésben 1 frt 80 kr, diszkötésben 3 frt. Kapható szerzőnél, dr. *Purt* Iván tanulmányi felügyelőnél (Budapest, IV., Közp. papnevelde.)

A következő című műveket küldötték be:

Aphorismi Adagia Ariomata Sententiae Praecepta Principia Symbola et Proverbia. Quodlibet morale et politicum. spicilegium et chrestomaticum. fasciatum, polimitum, variegatum, rithmicum, criticum et satyricum. ex biblia, lythurgia, theologia, philosophia et jurisprudentia. askesi, estetica, moralis, archeologia, historia, horlulania et mythologia. Ut archijubilaris millenii memoriale collegit auxit et edidit *Augustus Florianus Balogh* de nagy-tapolcsán et nemesicz, canonicus t. nitriensis, conventualis s. Benedicti de juxta Gron. jubilaus parochus kocskóczensis, auctor operis B. V. Maria Regina et Patrona Hungariorum.

A munka, mint címe is mutatja, latin nyelven van írva. Terjedelme 336 oldal. Ára 2 frt.

Ugyancsak ezen szerzőtől jelent meg a következő című mű is: *Róma a pápának. Ersekség Budapestnek. Egyetem Szegednek.* Egy szegény, szerény s igénytelen falusi pap merész gondolatjai. Archijubilaris millenium emlékére írta: nagytapolcsányi és nemesiczi *Balogh Agost Flórián*, nyitrai t. kanonok, garam-melletti szent Benedek conventual, kocskóci jubiláns plebános, v. rozsnói alesperes, a B. V. Mária Patrona Hungariorum szerzője.

A második mű terjedelme 120 oldal. Ára 75 kr. Mindkét munka megrendelhető a szerzőnél Puchó-Kocs-kócz, Trencsénmegye.

Sz. József tisztelőihez. Március hava közeledtével, mely sz. Józsefnek, az isteni kegyelmek e hatalmas közvetítőjének tiszteletére van szentelve, figyelmébe ajánljuk a jámbor hiveknek a Márciusi Ibolyák, Imák és elmélkedések sz. József tiszteletére című imakönyvet,

¹⁾ Targyhalmaz miatt késett.

melyet Szentgyörgyi Jordán Károly dr. püspök ő szent-sége s. káplánja, szaniszlói plébános több jeles mű nyomán állított egybe. — Vegyék igénybe mindazok, akik sz. Józsefet különösen tisztelik s március havát az ő tiszteletére megünnepelni óhajtják. — Az imakönyv ára aranyozott kereszttel ellátott esinos vászonkötésben 1 frt. — (Sacerdot. e. e. 3. ss.) — A megrendelések szerzőhöz intézendők Szaniszlóra (Sztarm.)

MAI KÉPÜNKHÖZ.

Minden keresztény ember ismeri a Bibliából az édes szűz Anya menekülését a kis Jézussal és szent Józseffel Egyiptomba. Mai képünkön az a jelenet látszik, amint Mária valami felreosó rozoga épület mellett meghuzza magát és áldott emlőjével tápiálja az Atyának emberré lett fiát, mialatt szent József bizonyára bent jár a faluban vagy városban, hogy valami ennivalót szerezzen az ő fáradt szűz jegyese és önmaga számára. A legenda csodálatos dolgokat jegyzett föl e menekülés történetéből, a többi között, hogy a menekülőket az idő viszontagsága körülöttük, amely ponton ők tartózkodtak, ott mindig jó idő volt s nyomaikban virág fakadt. Goldolta-e akkor az aggódó édes anya, mikor Isten ezen csodatetteit látta, hogy a bűnös emberiség miatt egykor a most keblére ölelt kis Jézusnak isteni arcán vérrózsáknak kell fakadniok? Mikor e képet szemléljük, gondoljunk az Úr Jézus üldöztetésére és keressünk enyhülést üldöztetésünk közepette abban a tudatban, hogy minél jobban üldöznek bennünket a keresztény vallás ellenségei, annál bizonyosabb, hogy igazi keresztények és a színtén üldözött Úr Jézusnak valódi tanítványai vagyunk.

Szerkesztőség üzenetei

Sch. K. P.-Család. Z. N. gr. I. kr. Verböczi-u. 23. — E. M. M. gr. VIII. ker. Eszterházy-u. 30. — M. J. VII. ker. József-Körut 31/b — P. P. Salomvár. Tessék a szerkesztőségéhez vagy kiadóhivatalához fordulni. — A. K. D. Rosszul van értesülve, az államnak olyan intézetei nincsenek. — K. J. Ráckeve. Azt kellene kifejteni, hogy mire támaszkodik a jóslásainál, mert úgy sejtjük, hogy ön a csillagászatban járattan s nem tudja, hogy az enyhét a bolygók mostani állásával függ össze. Különben azért jég lesz ám, sőt ma is van, mikor e sorokat írjuk. — F. Gy. N.-Léta. Még nem jelent meg. Amint készen lesz, küldeni fogjuk. — M. J. Belényes. Természetes, hogy beküldheti. De még természetesebb, hogy csak úgy közöljük, ha jó. — S. F. R. Szemere. Nagyon egyszerű. Irja meg neki egy ajánlott levélben, hogy a behajtott összeget önnök a levél vételétől számított 24 óra alatt okvetlen beküldje, mert kénytelen lesz ellene sikkasztás címen bünyfenítő följelentést tenni. — Z. J. Várpalota. Hogy hol lehetne friss almát vásárolni eladásra? Hogyan tudnánk mi azt? — D. J. Perbete. Be kell jelenteni a szolgabírósnál. Olyan gyár nincs, mely kis mennyiségű árut adna. — Th. I. S.-A.-Ujhely. Attól függ, hogy mit ért az ember antiszemitizmus alatt. Ha zsidó-gyűlöletet ért, akkor nincs létjogosultsága, mert embertársainkat gyűlölnünk nem szabad; h

azonban valaki olyan törekvést ért alatta, amelynél fogva mindazon kihágásoknak, visszaéléseknek és bűnöknek üzen hadat, melyek nem egyedül ugyan, de mégis túlnyomólag a zsidó faj működése folytán áradnak szét a társadalomra, akkor egészen jogosult és valósággal érdemszámba megy, mert aki a társadalom bűnei ellen küzd, az mint a társadalom és a nemzet jó akarója, megváltója tekintendő és minden tiszteletre, minden dícséretre méltó. A megengedett antiszemitizmusnak ez a célja. Láthatja, hogy a cél hazafias szent, tehát a törekvés jogosult és helyes. E törekvés azonban helytelen névvel van jelölve, mikor antiszemitizmusnak mondatik, mert azon bűnök, melyek leküzdésére törekszik, nem kizárólag szemita-faj tulajdonai, csak túlnyomó részben. Miután azonban „a maiori fit determinatio“, ezt a törekvést is a szemitizmusról nevezték el. — A tárcát majd elolvassuk és sorsáról a jövő szám üzenetei között fogjuk értesíteni. — M. A. Sárás p. Amint vesszük. Ön a 13 év alatt be fog fizetni annyit, hogy az az összeg 4% kamattal együtt éppen 800 koronára fog főlzaporodni és kap 500 koronát. Ha tehát fia a 24-ik életkorát megéri és ön takarékpénztárba fizetné részére évenként azt az összeget, úgy kapna 800 koronát. Ha azonban fia előbb meghalna, úgy természetesen csak annyit, amennyit addig berakott volna és természetesen annak a kamatos kamatját is. — S. J. Nógrád-Verőce. Nem emlékezünk rá, mit tetszett kérdezni. Ha lehet és szükséges, minden kérdésre szoktunk felelni. — P. I. Pincehely. Hogy küldjünk egy törvénykönyvet? De milyent? A törvénykönyvekkel egy láda megélik ám. — M. M. Tabajd. Hogyan lehetett volna kimutatni, mikor a szelvényre egy szót se irt s néma gyermeknek az anyja se érti szavát. Mai számunkban már megtalálja. — B. I. Csepel. Csak gyakorolja magát. Ez még egy kicsit gyenge. — N. J. Mizia-Bikád. Kérünk egy kis türelmet. Még fogja kapni. Még nem jelent meg. — M. J. Vaskut. Levelében sértés van, emiatt nem terjeszthetjük föl a postaigazgatósághoz. Intse meg a postamestert és ha aztán is rendetlenül küldi ki a lapjait, jelentse ezt nekünk, de ne sértő levélben és majd vizsgálatot indítunk ellene. — E. J. Temerin. A jövő számban. — H. J. Budapest. Keresse föl az Angyalföldön a kármelita atyák hazát, ott majd teljesítik kívánságát. — M. J. Tót-Keszi. Sajnáljuk, de erre nézve nem tudunk fölvilágosítást adni. Különben azt se lehet elolvasni, hogy milyen olajat ért, mert e szót: „hemagolaj“ se heremagnak, se lenmagnak nem lehet érteni. — A. i. D. J. Bogdánháza. Majd elolvassuk. Ha jó, a jövő számban közölni fogjuk. — B. M. Somorja. Mindketten igazat mondtak. Az is igaz, hogy semmiféle más hit nem üdvözít, csupán a kath hit, meg az is, hogy magában a kath hit senkit se üdvözít. Ugy kell ezt érteni, hogy lehet ön bármilyen erényes életű, jó cselekedetei száma meghaladhatja az ég csillagainak számát: ha más vallást követ és nem a katolikust (főítve természetesen, hogy a kath. vallást ismeri) — nem üdvözülhet. Mert hiszen bűnei is lehetnek önnök, még pedig halálos bűnei is, (amilyen a hazugság, a torkosság, a bujaság s ib), már pedig ezen bűnök megbocsájtására egyedül a kath. vallás bír hatalommal. Fertőzött lélek pedig a mennyországba be nem mehet. — De másrészt meg olyan kath. lehet, hogy vallását el nem hagyná egy világért, — nem üdvözül benne, ha jó cselekedetei nincsenek, merta hit magában csakugyan holt. Ha ön az egyház parancsait meg nem tartja az irgalmasság testi és lelki cselekedeteire semmit se ad, szóval semmiféle cselekedettel ki nem mutatja, hogy hívő katolikus: ugy csak a kath. címet viseli, a címzetességgel pedig semmi adomány nem jár együtt. — Aki tehát üdvözülni akar: ne elégedjék meg azzal, hogy kath. pap keresztelte meg, hanem minél több jó cselekedettel is iparkodjék a mennyországra érdemeket szerezni.

A kiadóhivatal üzenetei.

Sz. B.-r. K. Pannonhalma. A küldött 3 frtot elkönyveltük. — Sz. M. Marosvásárhely. Lapunk most már csak egyszer jelenik meg hetenkint. — L. J. Sárosszék. A múlt évről 80 kr., a jelen évről az egész. — B. B. Petrovoszello 187-re 18 kr. — V. J. Visk. 1897, július 1-éig fizetett elő.

PSEPHOFER J.-féle gyógyszertár

Bécsben, I. kerület, Singerstrasse 15. sz. alatt
„ZUM GOLDENEN REICHSAPFEL“

„VÉRISZTÍTÓ LABDACSAI“

melyeket azelőtt „Egyetemes labdacsoznak“ neveztek jogosan megérdemlik ez utóbbi nevet, mivel ezek a labdacso nagyon sok betegségben használhatók kitünő hatással. Ezek a labdacso sok évtized óta vannak általános elterjedve és kevés olyan család van, mely egy kis készletet ne tartana otthon ebből a kitünő háziszerből. Számos orvos ajánlja ezeket a labdacsokat háziszernek különösen ama bajok ellen, melyek rossz emésztés és székrekedés által támadnak, u. m. epekeringés zavara, májbaj, bélgyöngeség, felfújódások, az agyban való vértödulások, aranyér eseteiben stb. A vértisztító tulajdonságuknál fogva különösen jó hatással verszegénysegekben és az ebből eredő betegségben: sápattságban, ideges fejfájásban stb. A vértisztító labdacso hatása enyhe, fájdalmat nem okoznak és így a leggyöngébb betegek és gyermekek is bizvást bevehetik.

Ezen vértisztító labdacso több mint 100 év óta tiszta és hamisítatlan minőségben kaphatók az „arany birodalmi almához“ címzett gyógyszerárban Bécsben, Singerstrasse 15. sz. a. s egy 15 szem labdacso tartalmazó doboz (skatulya) ára 21 kr. o. é. Egy csomag, melyben 6 doboz van 1 frt 5 krba kerül, bérmentve, utánvételi küldésnél 1 frt 40 kr. Egy csomagnál kevesebb nem küldetik el. Az összeg előleges beküldésénél (mi legjobban postauvälynyal eszközöltek) bérmentes küldéssel együtt: 1 csomag 1 frt 25 kr., 2 csomag 2 frt 30 kr., 3 csomag 3 frt 35 kr., 4 csomag 4 frt 40 kr., 5 csomag 5 frt 20 kr. és 10 csomag 9 frt 20 krba kerül. Ezen kívül még mindennemű megbízások elfogadtatnak s a leggyorsabbban és legolcsóbban teljesítettek az „arany birodalmi almához“ címzett gyógyszerárban: Bécs, Singerstrasse 15. sz. a. Csak azon labdacso valódiak, melyeknek használati utasítása J. Psephofer aláírásával van ellátva és ezen aláírás minden doboz födélen vörös színben van nyomtatva. — Raktár Budapesten, Török József gyógyszerárban, Király-utca 12. sz. a.

Makulatur papiros

métermázsánként 6 frt 50 krért kapható
lapunk kiadóhivatalában.

Kiadóhivatalunkban kaphatók:

- Gazdasszonyok Naptára egész évre szóló étlappal és szakácskönyvvel. Ára 50 kr.
Nagy mesenaptár kemény kötésben, számos képpel. Ára 1 frt.
Kossuth Lajos a világtörténelem ítélő-széke előtt. Bolti ára 2 frt, előfizetőknek csak 1 frt. — Ezen művet 25 kros részletekben is lehet törleszteni.

Richter-féle Horgony-Pain-Expeller Liniment. Capsici comp.

Ezen hírneves háziszer ellentállt az idő megpróbálásának, mert már több mint 27 év óta megbízható, fájdalomcsillapító bedörzsölésésként alkalmaztatik köszvényéknél, csúznál, tagszagatásnál és meghűléseknél és az orvosok által bedörzsölésekre is mindig gyakrabban rendeltetik. A valódi Horgony-Pain-Expeller, gyakorta Horgony-Liniment elnevezés alatt, nem titkos szer, hanem igazi népszerű háziszer, melynek egy háztartásban sem kellene hiányozni. 40 kr., 70 kr. és 1 frt. üvegenkénti árban majdnem minden gyógyszerárban készletben van; főraktár: Török József gyógyszerésznél Budapesten. Bevásárlás alkalmával igen óvatosak legyünk, mert több kisebbbértékű utánzat van forgalomban. Ki nem akar megkárosodni, az minden egyes üveget „Horgony“ védjegy és Richter czéggjegyzés nélkül mint nem valódit utasítsa vissza.

RICHTER F. AD. és társai, os. és ttr. németi székelyek, MÜLLERSTADT.

Hirdetéseket lapunk számára kizárólag a
„MAGYAR NÉPLAP“ kiadóhivatala fogad el.

Stowasser J.

Cs. és kir. udvari hangszergyáros,
Budapest, II., Lánchíd-utca 5.

Ajánlja saját gyártmányu fuvó-, vonó- és ütőhangszereit, kitünő hangu ezimbalmit, valamint mechanikai zenélő műveit, u. m.: Ariston, Intona, Phönix, Monopol, Polyphon, stb. s azokhoz szükséges kotalapokat. Mindennemű hangszerek javítása a legolcsóbb árban eszközöltek. — Erős orgonahangu harmonikákról külön árjegyzék kérendő.

Nagy képes árjegyzék ingyen és bérmentve.

A ki 15 forintos megrendelést eszközöl annak a „Magyar Néplap“-ot 6 hónapra át megküldjük.

Valóságos Isten áldása

köhögésnél, rekedtségnél, elnyálkosodásnál, a tüdő és torok mindennemű betegségeinél **Eggor díj-jutalmazott mell-pasztilliát, és senki el ne mulassza** — saját jól fölfogott érdekében — azoknak **idejekorán** való használatát.

Számtalan elismerő hálanyilatkozat tanuskodik elvitázhatatlanul e kitünő szer biztos hatása mellett. Kapható 25 kr., 50 kr. és 1 frtos eredeti dobozokban minden gyógyszerárban; fő és szétküldési raktár: Vádor-gyógyszertár, Budapest, Váci-körút 17.

Hajfiatalító szer

receptje

kapható kiadóhivatalunkban. 25 kr. beküldése ellen portómentesen küldetik.

Az utasítás szerint bárki otthon készítheti magának a hajfiatalító szert, melynek alkotórészei minden gyógyszerárban kaphatók. A jól készített szer megvédi a haját a kihullás ellen, ifju szint kölcsönöz neki s eltávolítja a hajkorpát.

A Szent-István naptárból

már csak nagyon csekély példányokkal rendelkezünk s ez okból felszólítjuk azon t. előfizetőinket kik még óhajtanak megszerezni, hogy lehető mihamarabb rendeljék meg, nehogy a nélkül maradjanak.

Kapható csak kiadóhivatalunknál.

Apró hirdetések egyszeri közlése szavanként 2 krral fizetendő. Vastagon szedett betűk kétszeresen számíttatnak. Címmel feladottak után 30 kr. bélyeg is fizetendő.

Cím alatti a hirdető neve, város vagy utca megnevezése s a postarésztante szó értendő.

HIRDETÉSEK

felvételnek lapunk kiadóhivatalában
Budapest, Práter-utca 44.

Allandó hirdetések petit soronként 6 kr. s nonparellsor 10 krral számíttatnak. A közlési díj készpénz vagy levélbélyegeken előzetesen mellékiendő.

Levélbeli felvilágosítás csak a hirdetés és válaszbélyeg beküldése mellett adatik.

Iszákosság

gyógyítható a már számos esetben fényes eredménnyel használt Antibiotinnal. Igen sok elismerő levél. Az illetőnek tudta nélkül is beadható. Egy adag ára 2 frt 20 kr., egy kettős adag, mely makacs bajnál szükséges, 4 frt 40 kr., az utóbbi összeg előleges beküldése mellett, bérmentes átküldés. Kapható: Sas-gyógyszertárban Lukács 319. sz.

* Név törvényesen védve.

Egy jó házból való keresztény fiu tanoncúl felvétetik. **Szilágyi István** fűszeranyag-, liszt és vegyes kereskedésében Szabadkán Zentai-ut a gázgyárral szemben.

Szent Veronika

vászon kendők, római eredetűek, ára 40 krajczár. Kaphatók **Zradula Etelka** urnónél, **Vác** Fő-ut 20. sz.

Rum, finom likőrök

bárki házi használatra hideg uton minden készülék nélkül kitünő minőségben előállíthat.

Kezelési könyv és árlap ingyen.

WATERICH A.

Budapest, Dohány-utca 5.

Alapított 1869.

ORSZÁGOS MAGY. KÖLCSÖNÖS BIZTOSÍTÓ-SZÖVETKEZET

BUDAPESTEN, VIII. ker., József-körut 8.

Alakult 1894. évben. — Biztosítéki tőke **600,000 korona.**

Elnök: Teleki Géza gróf. Alelnök: Csávossy Béla. Igazgatósági tagok: Andrássy Géza gróf, Bujanovics Sándor, Dessewffy Aristid, Komjáthy Béla, Péchy Tamás, Püspöky Emil, Rubinek Gyula, Szentkirályi Kálmán, Szilassy Zoltán, Szőnyi Zsigmond, Teleki Sándor gróf.

Vezérigazgató: Szőnyi Zsigmond.

Az Országos Magyar Kölcsönös Biztosító Szövetkezet a gazdaközönség általános elismerése szerint híven megfelel hivatásának: folyton fejleszti a reformokat, melyeket a gazdaközönség évek óta sürgetett és a károknak gyors és méltányos kiegyenlítésével a felek teljes melegegedését vívta ki magának az

épület és átalány (pauschal) biztosításnál

rendkívül mérsékelt díjaival tetemes megtakarítást tesz lehetővé. A szövetkezet pusztán csak a díjakat számítja fel a megfelelő kincstári bélyeggel; minden más illeték kizárásával.

A takarmány-biztosításnál a díjak szintén a lehető legmérsékeltőbbek.

Különösen ajánljuk az átalány (pauschal) biztosítást, melyet a kis gazdákra való tekintettel már **500 frt** értékűnél kezdjük meg.

Tömeges biztosítás esetén az illető községeknek rendkívül olcsó díjtételeket engedélyezünk.

Bővebb felvilágosítással szolgál az igazgatóság Budapestben, (József-körut 8. sz.) és a vidéken létesített ügynökségek.

Cs. és kir. osztr. magyar és belga kir. szab.

Kétféle díjjal 1893-ban aranyérem és díszokmányt nyalt.

Keleti-féle sérvkötő

orvosi tekintélyek véleménye szerint a legalkalmasabb ezen nemben; nem csuszlik, nem gyakorol kellemetlen nyomást és eltávolítja az elcsúszott szerkezetétől fogva az eddigi sérvkötők hiányait.

Ára: egyoldalu 6 frt, kétoldalu 12 frt.

Gyáramban készülnek ezenkívül: műlábak, műkezek, műleges fűzők, egyenestartók, járó- és nyújtógépek, gummi görcsérhársnyak stb. Megrendeléseket pontosan eszközöl.

KELETI J.

kötszerész és orvos-sebész műszerész

BUDAPESTEN,

Főtűzlet és sérvkötészeti műhely:

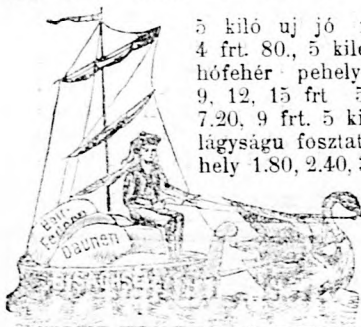
IV. kerület, Koronaherczeg-utca 17. szám.

Gyár: Rostély-utca 15.

Nagy képes millenniumi árjegyzék ingyen, zárt borítékban.

Olcsó Cseh

ÁGYTOLLAK

5 kiló új jó fosztott pormentes 4 frt. 80., 5 kiló jobb 6 frt. 5 kiló hófehér pehely lágyságu fosztott 9, 12, 15 frt. 5 kiló félpehely 6, 7, 20, 9 frt. 5 kiló hófehér pehely lágyságu fosztatlan 12, 15 frt. pehely 1.80, 2.40, 3, 3.30 1/2 kilónként.

Varrott ág takarók

igen jók 2 frt 20 krtól feljebb. Sztéküldés bérmentve és utánvétellel.

Nem tetszők kieserítetnek vagy visszavétetnek.

Megrendelésnél pontos cím kéréti:

Benedikt Sachsel, Klattau 403,
(Csehország.)

RÉTAY és BENEDEK

ezelőtt

KRISZTA és TÁRSA,

miseruhák, egyházi szerek, zászlók és egyleti lobogók gyára,

Budapest, IV. ker., Lipót-utca 21. sz.

A nagymélt. és főtisztelendő Császa György kalocsai érsek és a budapesti oltáregylet egyediül szállítottól.

Ajánlják bőven felszerelt raktárukat, nevezetesen: miseruhákat, templomi zászlókat, tűzoltó-, iskolai és temetkezésegyleti, iparos-dalegyleti lobogókat, szentségtartókat, kelyheket, áldoztató kelyheket, kereszteteket, füstölőket, oltárlámpákat, csillárokat, szobrokat, nagy választékban. Elfogadjuk stációképek és szentképek festését; oltárok, Mária-trónok, Krisztus-sírok és szöszékek akármilyen rajz szerinti művészies elkészítését.

Egyházi kélmék, csipkék, falfeszületek búcsújáró feszületek nagy választékban kaphatók raktárunkon.

36-52

Kívánatra készségesen küldünk bérmentve árjegyzékeket, alkalmas mintákat.